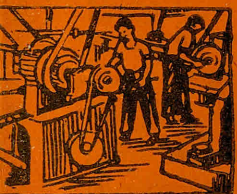

അല്മായ പ്രേഷിതർ

ലിജിയൻ ഓഫ് മേരിയുടെ സ്ഥാപകനായ മി. ഗ്രാജ്ഡഫ്. ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അല്മായപ്രേഷിതപ്രമുഖരിൽ ഒരാളാണിദ്ദേഹം. സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സഖ്യം, ഡബ്ളിൻ കൗൺസിലിന്റെ പ്രസിഡൻറ് ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് മി. ഡഫ് ലിജിയൻ ഓഫ് മേരി എന്ന സംഘടന ആരംഭിച്ചത്.

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ

- * സഭയിൽ അല്മായർക്കുള്ള സ്ഥാനം (ജി. തളിയൻ)
- * സ്റ്റോറോ-സുഡിജീവികൾക്കു മാതൃക (തങ്കപ്പൻ മണ)
- * അല്മായ സേവനത്തിനു ആവശ്യം (പ്രൊ. പീറ്റർ)
- * ലിജിയൻ മരീയക്കുടിയം (ഫാ. മാളിമേക്കൽ)
- * നല്ല ക്രിസ്ത്യാനി (ഡോ. മാറ്റോ) * ചെറുകഥ

ഏജൻസി വ്യവസ്ഥ

വരിസംഖ്യ അണ്ടിൽ 3 രൂപ
ഇൻഡ്യക്കു പുറമേ 5 രൂപ

അഞ്ചു വരിക്കാരെ ചേർത്ത് വരിസംഖ്യ അയച്ചുതരുന്നവർക്ക് ഒരു കോപ്പി സൗജന്യം.

5-20 കോപ്പികൾക്ക് 20% കമ്മീഷൻ
20-50 കോപ്പികൾക്ക് 25% കമ്മീഷൻ
50 മുതൽ മേലോട്ട് 30% കമ്മീഷൻ

പരസ്യനിരക്ക്

കവർ പുറംപേജ് 150 രൂപ
കവർ ഉൾപേജ് 100 രൂ.
ഉൾപേജ് 60 രൂ.
ഉപകാരസ്മരണ ബ്ലോക്ക് 10 രൂ.
എററം കുറഞ്ഞത് 5 രൂ.

മാനേജർ,
അല്മായപ്രേഷിതർ, എറണാകുളം-2.

Almaya Preshithar

(Lay Apostles)

(A monthly in Malayalam for lay-men in general and an organ for St. Vincent de Paul Society and Legion of Mary.)

This magazine aims at:

- making known to the laity their inevitable role in the Church to-day,
- promoting the apostolic activities of St. Vincent de Paul Society and Legion of Mary,
- bringing about the "Aggiornamento" visualised by Pope John, through clergy-laity team work.

Subscription
outside India
Rs. 5/- or \$. 1

Published by:
Vincentian Bureau,
Ernakulam-2, S. India.

വരിക്കാരും ഏജൻമാരും വരിസംഖ്യ, അയക്കുമ്പോഴും മേൽവിലാസം മാറുന്നതു അറിയിക്കുമ്പോഴും മാറ്റം അവരവരുടെ രജിസ്റ്റർ നമ്പർകൂടി കാണിക്കുവാനുപേക്ഷ.

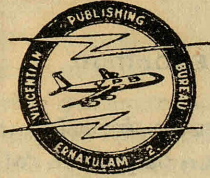
ലേഖനങ്ങളും വാർത്തകളും അയക്കു നമ്പർ രൂപീകൃതം

നെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം, ലീജിയൻ ഓഫ് മേരി എന്നീ സമാജനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ടുകളും മാറ്റം "അല്മായപ്രേഷിതരിൽ" പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഓരോ മാസത്തിന്റേയും 15-ാം തീയതിക്കകം ഓഫീസിൽ കിട്ടത്തക്കവിധം അയച്ചുതരേണ്ടതാണ്.

ഈ ഇരസമാജനാംഗങ്ങൾക്കും, അല്മായർക്കു പൊതുവേയും ഉത്തേജനം നല്കുന്ന ലേഖനങ്ങളും ചെറുകഥകളും സംഭവകഥകളും തൂലികാചിത്രങ്ങളുമെല്ലാം തയ്യാറാക്കി അയച്ചുതരാവുന്നതാണ്. മാസിക പുലർന്നു ഉന്നതനിലവാരത്തിനും ആദർശങ്ങൾക്കും, മാസികയുടെ നയത്തിനും യോജിച്ചവയെങ്കിൽ അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ,
അല്മായപ്രേഷിതർ,
വിൻസെൻഷ്യൻ ബ്യൂറോ,
എറണാകുളം-2.

കവർ ഡിസൈൻ: അല്ലായപ്രേഷിതന്റെ പ്രവർത്തനംഗങ്ങൾ: കുടുംബം, സ്ത്രീ, ജോലിസ്ഥലം, രാഷ്ട്രീയസാമൂഹികപ്രസംഗം.

അല്മായപ്രേഷിതർ

Phone No. 3654

വരിസംഖ്യ 3 രൂപ

ദാദപ്രതി 25 പൈ

വാല്യം 1

ഫെബ്രുവരി 1966

ലക്കം 2

അല്മായരെ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചും കടമകളെക്കുറിച്ചും പ്രബുദ്ധരാകുവാൻ, വൈദിക-അല്മായ സഹകരണം മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ, ജോൺ പാപ്പാ വിഭാവനംചെയ്ത അധുനാതനീകരണം (aggiornamento) സാധിക്കുവാൻ:

അല്മായരെ പൊതുവേയും, സെന്റ് വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം, ലീജിയൻ ഓഫ് മേരി എന്നീ അല്മായപ്രേഷിതസംഘടനാംഗങ്ങളെ പ്രത്യേകവും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള മാസിക.

പത്രാധിപസമിതി

പ്രൊഫ. പി. റി. തോമസ്, എം. എ. (എറണാകുളം)

പ്രൊഫ. ടി. ഒ. മാത്യു, എം. എ. (തൃശൂർ)

ശ്രീ പി. ജെ. സെബാസ്റ്റ്യൻ, ബി. എ., ബി. എൽ. (ചങ്ങനാശ്ശേരി)

ശ്രീ ദേവസ്യാ പറമുണ്ടയിൽ, ബി. എ., ബി. എൽ. (ലീജിയൻ സെനാത്തുസ് പ്രസിഡണ്ട്, പാലാ)

ശ്രീ പി. റി. ജോൺ, ബി. എ., ബി. എൽ. (കൊച്ചി)

ശ്രീമതി ഏലിക്കുട്ടി ചുളയ്ക്കൽ, ബി. എ., എൽ. ടി. (എറണാകുളം)

ശ്രീ ഡേവിഡ് മഹാപിള്ള (എറണാകുളം)

ഡോ. എ. ഡി. മററം, വിഎച്ച്. ഡി.

ഡോ. തോമസ് പുതിയകുന്നേൽ. (മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ)

ഈ ലക്കത്തിൽ

ആശീർവാദസന്ദേശങ്ങൾ 44

പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ 45

ഭാരതത്തിന്റെ രണ്ട് ഉജ്ജ്വല താരങ്ങൾ 46

വായനക്കാർ എഴുതുന്നു 48

അല്മായപ്രേഷിതത്വം (തുടർച്ച) —വി.വ. ജെ. ഇടവഴിത്തറ & ജി. മണലേൽ 49

20-ാം നൂറ്റാണ്ടും അല്മായരും —എം. എം. മുണ്ടാടൻ, സി. എം. ഐ. 51

എന്തിനു സ്നേഹിക്കണം —എസ്. പൈനാടത്തു 53

അല്മായരുടെ ദൗത്യം: ഇന്ത് II —ജോൺ ലൂക്ക് തുരുത്തിപ്പള്ളി 54

സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം ഇടവകയ്ക്കു ഒരനുഗ്രഹം —ഡേവിഡ് മഹാപിള്ള 56

ലീജിയന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥരിൽ ഒരാളായ വി. പൗലോസ്—സി. ഏലിക്കുട്ടി ചുളയ്ക്കൽ 58

അല്മായസെമ്മിനാരിയോടനുബന്ധിച്ചു ഒരു ബിഡാ കോളേജ് —ജെ. സി. ചിറമേൽ 60

ആരാധനക്രമത്തിൽ അല്മായന്റെ ഭാഗഭാഗിത്വം —ഡോ. വെള്ളിയാൻ 62

ബസ്സിൽ സീററില്ല (ചെറുകഥ) —ശ്രീ തോമസ് മാത്യു 64

വത്തിക്കാൻ ഡിക്രികൾ—അല്മായർ 67

ഗ്രന്ഥനിരൂപണം 69

അല്മായലോകം 70

സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം വാത്കൾ 72
ലീജിയൻ വാത്കൾ 74

ആശീർവാദസന്ദേശങ്ങൾ

പ്രിയ ബ. അച്ചാ,

വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സൊസൈറ്റി, ലിജിയൻ ഓഫ് മേരി, എന്നീ അല്മായപ്രേഷിത സംഘടനകളുടെ ജീവനായി സമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന "അല്മായപ്രേഷിതർ" എന്ന മാസികയ്ക്കു സ്വാഗതം.

Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi, Ph. D., D. D.
BISHOP OF KOTHAMANGALAM.

അല്മായ വൈദികബന്ധം, അല്മായ കത്തവ്യങ്ങൾ മുതലായവ സമൃദ്ധമായി വിവരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന മാസിക സമൂഹമായ ആദർശങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയാണെങ്കിൽ മഹത്തായ സേവനമായിരിക്കും അതു ചെയ്യുക; മറിയാണെങ്കിൽ നാശവും നിസ്സീമമായിരിക്കും. പ്രബുദ്ധമായ പത്രാധിപസമിതിയും, പ്രഥമലക്ഷണിലെ ലേഖനങ്ങളും "അല്മായപ്രേഷിതർ" എന്ന മാസികയുടെ ഭാവിവിജയത്തിന് ലക്ഷ്യമായി കരുതാവുന്നതാണ്. അതങ്ങനെ തുടർന്ന് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സൊസൈറ്റിക്കും, ലിജിയനും, അല്മായപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നവജീവൻ നല്കുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പത്രാധിപസമിതിയ്ക്കും, മാസികാപ്രവർത്തകർക്കും, അനുവാചകർക്കും, ഉപകാരികൾക്കും ആശീർവാദം.

† G. C. Alappatt
Bishop of Trichur.

BISHOP'S HOUSE, KOTHAMANGALAM
KERALA STATE, INDIA.
21-1-1966.

ബ. അച്ചാ,

അല്മായപ്രേഷിതർ എന്ന പുതിയ മാസികയുടെ ആദ്യലക്കം കൈപ്പറ്റി. ഹൃദയപ്പൂർവ്വം നന്ദിപറയുന്നു. സഭയിൽ അല്മായരുടെ സമാനവും ദൗത്യവും സ്പഷ്ടമാക്കിക്കൊണ്ടു്, രണ്ടാം വർത്തിക്കാൻ സുനഹദോസ് വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള അധുനാതനീകരണം ത്വരിതപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതാണല്ലോ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ പ്രമുഖ ലക്ഷ്യം. അതിപ്രധാനമായ ഒരു കത്തവ്യമാണ് "അല്മായപ്രേഷിതർ" ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത്. കഴദാശികജീവിതം വഴി ആദ്ധ്യാത്മികജീവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരും, പണ്ഡിതരും, പക്വമതികളുമായ അല്മായരുടെ ഒരു പ്രബുദ്ധതലമുറയെ കേരളസഭ രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള പ്രചോദനം ഈ മാസികയുടെ പ്രചുരപ്രചാരംവഴി ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

† Mathew Pothanamuzhi,
കോതമംഗലം മെത്രാൻ.

* മറ്റു അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിമാരുടെ ആശീർവാദസന്ദേശങ്ങളും അല്മായപ്രമുഖരുടെ അഭിനന്ദനങ്ങളും ക്രമേണ ഇവിടെ ലഭിക്കുന്ന ക്രമമനുസരിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ

സൂനഹദോസ് ജൂബിലി

വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ സമാപനഘട്ടത്തിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവു പോൾ ആറാമൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ആരോസത്തോളം നീണ്ടതില്ലെന്നു ഓസോറോണ ജൂബിലിയാഘോഷം പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. Mirificus Eventus എന്നു അഭിഷിക്തം തിരുവെഴുത്തുവഴി ഈ ജൂബിലി പരിപാടികൾ വിളംബരം ചെയ്യുകൊണ്ടു തിരുമേനി പറയുന്ന: “സൂനഹദോസിന്റെ തിരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു നടപ്പിലാക്കുവാൻ മാനവഹൃദയങ്ങളെ ഒരുക്കുന്നതിനും, സൂനഹദോസുവഴി സഭയുടെ മേൽ സമൃദ്ധമായി വർഷിക്കപ്പെട്ട അനുഗ്രഹങ്ങളെ പ്രതി സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിൽ പരസ്യമായി നന്ദിപ്രദശിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി” യാണു് ഈ ജൂബിലി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

കഴിഞ്ഞ നാലുവർഷമായി കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാർ വളരെയേറെ ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും, ചിന്തിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ പ്രത്യേക പ്രേരണയാൽ ആധുനികലോകത്തിൽ സാമൂഹികസഭയുടെ ഉപരിനന്ദയെ ലക്ഷ്യമാക്കി 16 ഡിക്രികൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. സഭയുടെ നന്മയ്ക്കനു പരയുമ്പോൾ വിശ്വാസികളുടെ നന്മയ്ക്കനുർത്ഥം. കാരണം വിശ്വാസികളാണു് സഭ. അങ്ങനെ ഈ 16 ഡിക്രികളും ക്രിസ്തീയസഭയിലേ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിലുള്ള ദൈവമക്കളുടെ ഉപരിനന്ദയെ ഉന്നംവച്ചുള്ളതാണു്. സഭ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്തുതോപാധികളേവയെന്നു് വിശ്വാസികളേവരും അറിഞ്ഞു് അതനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ ഡിക്രിയും ബുദ്ധിമുട്ടായ ഓരോ വാഗ്ദാനങ്ങൾതന്നെ വലിച്ചുവരുന്നവയാണു്. അവ അപ്പാടെ അറിയുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ പ്രഗത്ഭരായ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കുപോലും കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. എന്നാൽ വിവിധ ജീവിതാവസ്ഥകളിൽപ്പെട്ടവർ അവരവർക്കുവേണ്ടി കൗൺസിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള തിരുമാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മെത്രാന്മാർ, വൈദികർ, സന്യാസികൾ എന്നിങ്ങനെ ഹൈരാക്കിയീൽപ്പെട്ടവരെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സംബന്ധിക്കുന്ന ഡിക്രികളുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ ഹൈരാക്കിയീൽപ്പെട്ടാത്തവരെങ്കിലും ദൈവജനത്തിന്റെ ബഹുഭരിപക്ഷംവരുന്ന അല്മായരേയും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളേയും സഭയുടെ ദൗത്യനിർവ്വ

ഹണത്തിൽ അവർക്കുള്ള ഭാഗഭാഗിതപത്തേയും പ്രത്യേകം കുറിക്കുന്ന ഡിക്രികളുണ്ടു്. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞവരുടെ ഒരു ജീവനായിട്ടാണല്ലോ “അല്മായപ്രേഷിതർ” നിലകൊള്ളുന്നതു്. ആകയാൽ ഈ അർദ്ധവർഷജൂബിലിയവസരത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, അല്മായർ തങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കൗൺസിൽ തിരുമാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടെല്ലാ ഉപാധികളും ഇതിന്റെ പത്രങ്ങളിലൂടെ വിളമ്പുന്നതാണു്.

ജൂബിലി കേരളത്തിൽ

പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ആഹ്വാനമനുസരിച്ചു് കേരളത്തിലേ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിമാർ തങ്ങളുടെ കത്തിൽ ദൈവാലയങ്ങൾ കേന്ദ്രമാക്കി ഈ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കാൻ വേണ്ട പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ചു് നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. സൂനഹദോസിന്റെ ഡിക്രികൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങളും സുഡിക്കാസ്സുകളും നടത്തപ്പെടും. ഭക്തസംഘടനാഗണങ്ങളേയും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരേയും മതാദ്ധ്യപകരേയും യുവാക്കന്മാരേയും കുട്ടികളേയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും ഇതര പരിപാടികളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിമാർ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ പരിപാടികളും അങ്ങേയറ്റം വിജയത്തിലെത്തുന്നതിനു് ഓരോ അല്മായനും കലവറയാറ പിന്തുണയും സഹകരണവും നല്കേണ്ടതാണു്.

പത്രമാസികകളുടെ ധർമ്മം

കേരളത്തിലേ കത്തോലിക്കാ പത്രമാസികകൾക്കും ഈ ജൂബിലിയവസരത്തിൽ ഒരു വലിയ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനാണു്. കൗൺസിൽ ഡിക്രികളെ ക്രോഡീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. കേട്ടാലും അവ മനസ്സിൽ രൂപമുഖമായെന്നുവരില്ല. “എഴുതപ്പെട്ടവ നിലനില്ക്കുന്നു” (Scripta manent) എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസികളെ കൗൺസിൽ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാനോപാധി പുസ്തകങ്ങളും പത്രമാസികകളുമാണു്. കേരളത്തിലേ എല്ലാ സഹജീവികളോടും “അല്മായപ്രേഷിതർ” അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണു്, കൗൺസിൽ തിരുമാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലേഖനപരമ്പരകൾതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ ജൂബിലിയവസരത്തിൽ അവയുടെ താളുകളെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നു്.

ഭാരതത്തിന്റെ രണ്ടു ഉജ്ജ്വലതാരങ്ങൾ

ശാസ്ത്രി

അപ്രതീക്ഷിതമായൊരു സന്ദർഭത്തിലാണ് ഇൻഡ്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി ലാൽ ബഹദൂർ ശാസ്ത്രി ഭാരതത്തെ മുഴുവൻ സന്താപസാഗരത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടു ലോകത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞത്. ഇന്ത്യ-പാക്കിസ്ഥാൻ-ചൈന അതിർത്തി പ്രശ്നങ്ങൾ ലോകസമാധാനത്തെ തകിടംമറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലെത്തി

യപ്പോൾ അനരജനവിദഗ്ദ്ധനായ ശ്രീ ശാസ്ത്രി മുൻകൈയെടുത്ത സമാധാനം പന:സ്ഥാപിക്കുവാൻ തീവ്രയത്നം നടത്തിവരുമ്പോഴാണ് താഷ്കെന്റിൽവെച്ച് ആ ഭാരതസംഭവം നടന്നത്. സമാധാനത്തിന്റെ ബലിവേദിയിലുപിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു കസ്യമതല്ലജമായി ലോകചരിത്രം അദ്ദേഹത്തെ എണേന്നും എണ്ണുന്നതാണ്.

ചുരുങ്ങിയകാലത്തേക്കു മാത്രമേ ഇന്ത്യക്ക് ശ്രീ ശാസ്ത്രിയുടെ നേതൃത്വം ലഭിച്ചുള്ളുവെങ്കിലും, ആ ഘട്ടം സംഭവബഹുലമായിരുന്നു. ചൈന ആക്രമണം, ഹിന്ദിപ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, ഭക്ഷ്യപ്രശ്നം എന്നിങ്ങനെ നൂറുനൂറു നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ നട്ടുപിരി അടിപതറാതെ, മനംതളരാതെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കാൻ സാധിച്ച ആ കൊച്ചു മനുഷ്യന്റെ മനക്കരുത്തും കർമ്മധീരതയും വിസ്മയാവഹംതന്നെ.

രാഷ്ട്രീയവൃത്തങ്ങളിൽ ചരിക്കുന്നവർ കരിച്ചെന്ത, കൈക്കലി, കോഴ, കാലുവാരൽ മുതലായവയിൽനിന്നെല്ലാം തികച്ചും സംരൂപരാക്കപ്പെട്ടവരായി വർത്തിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്ന് രാജ്യസേ

അല്മായന്റെ ജീവിതം

ആലോകവ്യാപകമായ ക്രിസ്തുസഭയ്ക്കു നവചൈതന്യം പകരുന്നതാണ് ഈ ജീവിതം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വർത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യവും നേട്ടവുമായ ഇക്കമേനിസവും ആദ്ധ്യാത്മികനവോത്ഥാനവും പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിന് പരമാവധി ഔദാര്യത്തോടും വിട്ടുവീഴ്ചയോടുംകൂടി വർത്തിക്കാൻ സഭ സന്നദ്ധമാണ്. ഇതിനുദാഹരണമാണ് ഈ ജീവിതം സംബന്ധിച്ചു മാറ്റാപ്പാ കല്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേകാനുകൂല്യങ്ങൾ. ചില പ്രത്യേകസാഹചര്യങ്ങളിൽ കമ്പസാരകാരനായ വൈദികന്, ശീശ്മയിലോ പാഷണ്ഡതയിലോ നിരീശ്വരനിർമ്മതപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലോ ഉൾപ്പെട്ടവരെ മഹാരോൻ ശിക്ഷയിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനുവരെ മാറ്റാപ്പാ അനുവാദം നല്കിയിരിക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല വിശ്വാസികൾക്കു പൊതുവേ, ചില വ്യവസ്ഥകളിൽകീഴ് പൂണ്ണദണ്ഡവിമോചനങ്ങളും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സന്തതസ്സുള്ള എല്ലാവർക്കും ആദ്ധ്യാത്മികനവോത്ഥാനത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഈ ജീവിതവ്യവസ്ഥയിൽ നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. 1966 മേയ് 29-ാം തീയതി പന്തക്കസ്റ്റാദിനമാണ് ജീവിതം സമാപിക്കുക. അപ്പോഴേക്കും ഈ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ അല

യടികൾ സമുദായത്തിലും കുടുംബത്തിലും വ്യക്തികളിലും അതിന്റെ പുന്യാഘാതങ്ങൾ ഉളവാക്കണം. സകല രംഗങ്ങളിലും നവീകരണത്തിനും പുന:സംവിധാനത്തിനുമുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമം നടക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടണം.

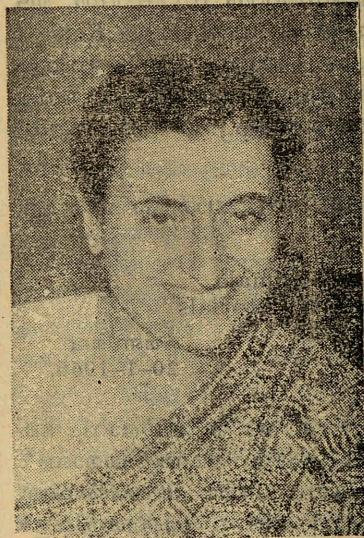
ഇത് അധുനാതനീകരണത്തിന്റെ മുന്നോടിയായ ജീവിതമാണ്. ഇത് അല്മായന്റെ ജീവിതമാണ്. അല്മായന്റെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിവാദിച്ചു അവ പിടിച്ചുപറിയ കൗൺസിലിന്റെ ജീവിതമാണ്. ആകയാൽ ഓരോ അല്മായനും കൗൺസിൽ തനിക്കു നേടിത്തന്നിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളേവയെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ, തന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള കടമകളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ ജീവിതവ്യവസ്ഥ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം.

സഭയിൽ അല്മായന്റെ പുതിയ സേവനരംഗങ്ങളേവയെന്നു ചിന്തിക്കുക, ആശയക്കൈമാറ്റം ചെയ്യുക, ഗവേഷണം നടത്തുക, അല്മായന്റേതായ പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സഭയ്ക്കു തിരുമുൽക്കായ്ക്കുയ്പ്പിക്കുക. ഇപ്രകാരം, കേരളസഭയിൽ അല്മായനവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭംകുറിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരിക്കട്ടെ വർത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ജീവിതം.

പത്രാധിപർ.

വന്തിനിറങ്ങുന്നവർ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സ്വന്തം കീഴ് വീക്ഷിക്കുന്നതിനും സ്വന്തം ഉയർന്നതിനുമുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ വർത്തിക്കുന്നവരായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഇത്തരക്കാരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമാണ് ശ്രീ ശാസ്ത്രി. മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തമായ ഒരു വീടു പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലത്രേ. നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനസന്നദ്ധതയും, പരമാർത്ഥതയും വിനയവും ആത്മയൈര്യമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗികഗുണങ്ങളായിരുന്നു. ശാസ്ത്രിയെപ്പോലുള്ള കർതാവിന് രാഷ്ട്രനേതാക്കൾ പ്രശ്നഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗ്യയേങ്ങനെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് അംഗത്തിറങ്ങുവാൻ ദൈവം ഇടയാക്കട്ടെ. തികഞ്ഞ ഈശ്വരഭക്തനും സമാധാനപ്രേമിയുമായ ശാസ്ത്രിയുടെ ആത്മാവിന് പരംപൊരുൾ നിത്യശാന്തിയരുളട്ടെ.

ഇന്ദിരാഗാന്ധി

സുപ്രസിദ്ധ ആംഗ്ലേയകവിയായ ഷേക്സ്പിയർ പാടിയിട്ടുണ്ട്: "ലോകം ഒരു നാടകവേദിയാണ്. നാമെല്ലാവരും അതിലേറി നടന്മാരും" എന്ന്. ലാൽ ബഹദൂർ ശാസ്ത്രിയന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ച് തിരശ്ശീലകളിൽ മറഞ്ഞു. ദുഃഖം പിടിച്ച ഒരു കാലയളവിൽ ആഞ്ഞുപൊന്തിവന്ന തിരമാലകൾക്കടിയിൽപ്പെട്ട് ഭാരതവഞ്ചി മു

ങ്ങിപ്പോകാതെ, ആത്മയൈര്യത്തോടും നയചതുരിയോടുംകൂടി അതിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശാസ്ത്രിയുടെ വിയോഗം നികത്താനാവാത്ത ഒരു വിടവാണ് വരുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, ആ വിടവു നികത്തുവാൻ തികച്ചും പ്രഗത്ഭയായ ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. നെഹ്രുവിന്റെ മകൾ. ഇതിൽക്കൂടുതലൊന്നും ഇന്ദിരയെക്കുറിച്ചു പറയാനില്ല. പഠിച്ചും പാണ്ഡിത്യവും അന്താരാഷ്ട്രീയപ്രശ്നങ്ങളിൽ പരിചയവും ലോകപ്രശസ്തിയും നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനസന്നദ്ധതയും ആത്മാർത്ഥതയും ആജ്ജവതവുമെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നതന്റെ അഹരൻ്റെകൂടെ നടന്നു മകളും ഇപ്പറഞ്ഞ സൽഗുണങ്ങളെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രശ്നങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്കാണ് ഇന്ദിര കാൽ വെച്ചിറങ്ങുന്നത്. അതിർത്തിപ്രശ്നങ്ങൾ, കാഷ്മീരിനെച്ചൊല്ലിയുള്ള സംവാദങ്ങൾ, ഭക്ഷ്യപ്രശ്നം, തൊഴിൽപ്രശ്നം ഇവയെല്ലാം കാര്യക്ഷമമായി കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടണം. ആർഷഭാരതത്തിന്റെ അന്തസ്സിനും പാരമ്പര്യത്തിനും യോജിച്ച വിധം സഹിഷ്ണുതയും പൗരസ്വാതന്ത്ര്യവും നാനാജാതിമതസ്ഥർ തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദത്തയുമെല്ലാം തുടരണം വിലനില്ക്കണം. ജാതിയുടേയോ മതത്തിന്റേയോ പേരിൽ യാതൊരു വകാശനിയന്ത്രണവും അനുവദിക്കാത്ത ഒരു മതേതരരാഷ്ട്രമാണ് ഭാരതം. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം നെഹ്രുവിന്റെ വിദഗ്ദ്ധകരങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയ്ക്കു രൂപം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം ഭരിച്ച പതിനാറു വർഷത്തിനിടയിൽ പട്ടിണിയെന്തെന്ന് ഇൻഡ്യയിലേ പാവപ്പെട്ടവർപോലും അധികം അറിയേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇന്നോ? ധനികനും ദരിദ്രനും ഒരുപോലെ അറിയില്ലാപ്രശ്നത്തോടു മല്ലടിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ പല പ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും അച്ചന്റെ കാലടികളെ അനുധാവനം ചെയ്ത് മകളും ഈ ഉപഭ്രമണ്ഡത്തിന്റെ ഭാഗ്യയേങ്ങനുള്ള കരുപ്പിടിപ്പിച്ച് നയിക്കുവാൻ ജഗദീശ്വരൻ അനുഗ്രഹം നല്കട്ടെ.

വന്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ഡിക്രി പ്രചാരണസംഘം

വന്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ വിശ്വാസികളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതിന് അഖിലകേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ വൈദികരും അല്മായരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രൂപ്പ് രൂപീകരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു. ഓരോ രൂപതയിൽനിന്നും അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിമാർ രണ്ടു വൈദികരേയും രണ്ടു അല്മായരേയും വിതം ഈ ഗ്രൂപ്പിലേക്ക് നോമിനേറു ചെയ്യുക. ഈ ഗ്രൂപ്പംഗങ്ങൾ വലിയ ആഴ്ച കഴിഞ്ഞുവരുന്ന രണ്ടുമുനാഴ്ച എവിടെയെങ്കിലും സമ്മേളിച്ച് സുനഹദോസ് ഡിക്രികളെക്കുറിച്ച്, പ്രത്യേകിച്ച് സാധാരണ വിശ്വാസികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ഡിക്രികളെക്കുറിച്ച് സമ്യക്തമായി പഠിക്കുക. അതിനുശേഷം ഒരു വൈദികനും ഒരു അല്മായനും എന്ന കണക്കിൽ ഗ്രൂപ്പിന്റേയും കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രസംഗങ്ങളും സുഡിക്കാസ്സുകളും നടത്തുക. ജൂബിലിയവസാനിക്കുന്ന മേയ്മാസത്തിൽ അഖിലകേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും വെച്ച് ഒരു പൊതുസമ്മേളനവും നടത്തുക. കൂടെ എളിയ അഭിപ്രായംമാത്രം. കേരളത്തിലേ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിമാരും, പ്രഗത്ഭരായ വൈദികരും അല്മായരുമാണ് ഇതു പ്രായോഗികമാണോ എന്നും മറ്റും തീരുമാനിക്കേണ്ടത്.

വായനക്കാർ എഴുതുന്നു

അല്മായസെമിനാരി

കവർ ഡിസൈൻ

വൈക്കം
14-1-1966.

പ്രിയ പത്രാധിപരേ,

“അല്മായപ്രേഷിതരുടെ കവർ ഡിസൈൻ ഭംഗിയായിരിക്കുന്നു. സെ. വിൻസെൻറ് ഡിപോൾ സംഘക്കാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ വി. വിൻസെൻറും, ലീജിയൻകാക്ക് അവരുടെ പത്രാകര്യം, മറ്റു അല്മായർ അവരുടെ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങൾ കുറിക്കുന്ന കടുബം, സ്കൂൾ, ഫാക്ടറി, രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക പ്രസംഗവേദി മുതലായവയും.

ഒരു ചെറിയ അഭിപ്രായം. തമാശല്ല. ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭക്കാരുടെ ഒരു ചരട്ടം കമ്മീഷൻ മൂന്നാംസഭക്കാരുടെ ഒരു വെന്തിനെയുംകൂടി കവർ പേജിൽ എവിടെയെങ്കിലും വർച്ചുവക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെ കേരളത്തിലേ അല്മായർക്കോ സംഘടനകൾക്കോ വേറെ മാസികയാണോ വേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു എന്ന് തോന്നിപ്പോകയാണ്. അത്മസമ്പുഷ്ടമായ ഈ ചിത്രീകരണത്തിന് അനുമോദനങ്ങൾ.

എൻ. സി. വക്കി, വൈക്കം.

P. P. Peter, M. A., B. Ed.
Lecturer, Farook College,
Feroke, Calicut.

Feroke,
13-1-1966.

പ്രിയ പത്രാധിപർ,

“കേരളത്തിൽ അല്മായസെമിനാരി” എന്ന ശ്രീ തോമസ് മാത്യു അവർകളുടെ ഒരു ലേഖനം വായിച്ചു. കാലത്തിനനുസരിച്ച് സഭ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു മഹത്തായ പ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണ് ഞാനിതിനെ കണക്കാക്കുന്നത്. ദൈവശാസ്ത്രം, സഭാചരിത്രം, കാനൻനിയമം മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ ബി. ഡി. ഡിഗ്രി കൊടുക്കുകമാത്രമാകരുത് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ ഇന്നത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുവാൻ അല്മായരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്ത കുറേപേക്ക് കാര്യക്ഷമമായ രീതിയിൽ അറിവും, പരിശീലനവും, ഭക്തജീവിതവും, നേതൃത്വവും കൊടുക്കുകയെന്നതാവണം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. എല്ലാ വിജയാശംസകളും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് നേണുകൊള്ളുന്നു

പി. പി. പീറ്റർ.

പ്രിയ പത്രാധിപരേ, ഈ വിഷയത്തേപ്പറ്റി ശ്രീ തോമസ് മാത്യു എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനം തികച്ചും ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നാണ്. അല്മായന്റെ യുഗം കേരളത്തിൽ ആവിർഭവിക്കണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള അത്യന്താപേക്ഷിതമായ നടപടികളിൽ ഒന്നാണ് ഇതുപോലുള്ള ഒരു സെമിനാരി. ദൈവശാസ്ത്രം, തത്ത്വചിന്ത തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ അവഗാഹം സമ്പാദിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരും എന്നാൽ അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളോ ഉപാധികളോ ഇല്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നവരുമായ ധാരാളം അല്മായർ ഇന്നു കേരളത്തിലുണ്ട്. ഇത്തരമൊരു പദ്ധതി ഉടനെ പ്രായോഗികമാക്കുക സാധ്യമല്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള നമ്മുടെ സെമിനാരികളിൽ കുറേ അല്മായർക്കുകൂടി പ്രവേശനം നല്കുവാൻ ഇവിടത്തെ ഹയർ ക്ലാസ് വിചാരിച്ചാൽ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. അല്മായസെൻ്റർ, അല്മായർക്കു വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ ഒരു വിശ്രമിക്കുന്നതിനും ധ്യാനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനുമുള്ള Retreat House തുടങ്ങിയവയുടെ കാര്യവും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതുപോലുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നല്കുവാൻ ‘അല്മായപ്രേഷിതൻ’ സാധിക്കണം.....

മുവാറുപുഴ,
17-1-1966. വി. റി. ചാക്കോ എം. എ.

Thankapan Thomas, Manimala
Principal “Viswabharati Tutorials”

മണിമല
20-1-1966.

പ്രിയ പത്രാധിപരേ,

“അല്മായപ്രേഷിതരുടെ” ആവിർഭാവം കേരളത്തിലേ അൽമായർക്കൊരു അനുഗ്രഹമാണ്. മാസികയുടെ നയപ്രഖ്യാപനം ധീരമായൊരു കാൽവെയ്പ്പിനെ കാണിക്കുന്നു. പക്ഷപാതികളും പണ്ഡിതരുമായ ആളുകളടങ്ങിയപത്രാധിപനുമിതി വളരെ പ്രതീക്ഷകൾക്കു വകനല്കുന്നുണ്ട്. ലേഖനങ്ങൾ ഈടുറവതന്നെ. അല്മായസെമിനാരിയെ സംബന്ധിച്ച തോമസ് മാത്യുവിന്റെ ലേഖനം പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്നു. സഭയുടെ ജീവനാധികളായിത്തീരേണ്ട ഇവിടത്തെ അല്മായർക്കു വെളിച്ചംനല്കുന്നതിനു ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം സഹായകമാകുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

“അല്മായപ്രേഷിതർ”ക്കു എന്റെ വിജയാശംസകൾ.

തങ്കപ്പൻ തോമസ്, മണിമല.

അല്മായപ്രേഷിതത്വം

—Decree on the Apostolate of the Laity*—

(തുടർച്ച)

വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ നാലാം സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു 1965 നവംബർ 18-ാം തീയതി 2-ന് എതിരെ 2305 വോട്ടുകളോടുകൂടെ ഈ ഡിക്രി പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു.

വിവർത്തകർ: ജെ. ഇടവഴിത്തറ & ജി. മണലേൽ

4. സഭയിലെ പ്രേഷിതത്വം മുഴുവൻറയും ഉറവിടവും ഉല്പത്തിയും പിതാവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവാകുന്നു. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള അല്മായരുടെ സജീവൈകൃത്തിലാണ് ഈ പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ വിജയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. “ആർ എന്നിലും, ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നുവോ അവൻ വളരെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കും, എന്നെന്നാൽ എന്നെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കയില്ല” (യോഹ. 15, 5) എന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ആനന്ദൈകൃത്തിന്റെ ഈ ജീവിതം വിശ്വാസികൾക്കെല്ലാം പൊതുവായ ആത്മീയ സഹായങ്ങളാലും വിശിഷ്ട ആരാധനക്രമത്തിലുള്ള സജീവ ഭാഗഭാഗിത്വം മുഖവും സഭ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു. അന്ദിനജീവിതത്തിലേ വിവിധ ലൌകികക്രമങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ ജീവനായ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഐക്യത്തിൽനിന്നും വേർപെടാതെ സൂക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല അല്ലായ്ക്ക് ചെയ്യുന്നുണ്ട്, പ്രത്യേക ദൈവഹിതത്തിനനുസൃതമായി ഈ ഐക്യത്തിൽ വളരുന്നതിനുവേണ്ടിയിടയിലായിരിക്കണം ഈ ദൃശ്യക്രമങ്ങൾ അവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതു്. ഈ വിധം അല്മായർ സമ്പ്രദായോടും സ്ഥിരചിത്തതയോടുംകൂടി വിശുദ്ധിയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കുകയും വിവേകത്തോടും ക്ഷമയോടുംകൂടി എല്ലാ പ്രതിസന്ധിയിലൂടെയും തരണംചെയ്യുന്നതിന് ശ്രമിക്കുകയും വേണം. കുടുംബകാര്യങ്ങളും ഇതര ലൌകിക വ്യവഹാരങ്ങളും അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തവ ആയിരിക്കരുത്. പ്രത്യേക, അപ്പസ്തോലന്റെ വാക്കുകളനുസരിച്ച് “നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും എല്ലാം കർത്താവായ മിശിഹായുടെ നാമയേതത്തിൽ അങ്ങയിലൂടെ പിതാവായ ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞത സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുക” (കൊല. 3, 17).

വിശ്വാസം, ശ്രദ്ധ, ഉപവി എന്നീ പുണ്യങ്ങളുടെ നിരന്തരമായ അഭ്യസനം കൂടാതെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ജീവിതം സാധ്യമല്ല. വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്താലും ദൈവവചനത്തിന്റേ

ലുള്ള ധ്യാനത്താലും മാത്രമേ ദൈവന് സ്ഥലകാലവ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ “നാം ആരിൽ ജീവിക്കുകയും വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവോ” (നടപടി, 17, 28) ആ ദൈവത്തെ അറിയുകയും എല്ലാറ്റിലും അവിടുത്തെ അഭീഷ്ടം അന്വേഷിക്കുകയും ബന്ധുവെന്നോ അപരിചിതനെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസംകൂടാതെ എല്ലാവരിലും ക്രിസ്തുവിനെ ദർശിക്കുകയും, ഭൗതികവസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥതമെന്തെപ്പറ്റി വിധിക്കുകയും അവയുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചും മനുഷ്യന്റെ പരമലക്ഷ്യത്തിനനുസരണമായും ഈ വസ്തുക്കളെ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കൂ.

ഈ വിശ്വാസമുള്ളവർ ദൈവപുത്രന്മാരുടെ വെളിച്ചത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിഷ്ഠയിൽ ജീവിക്കുകയും ദിവ്യനാഥന്റെ കരിശിനേയും ഉത്ഥാനത്തേയുംപറ്റി എപ്പോഴും ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ജീവിതയാത്രയിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ദൈവത്തിൽ സ്വയം മറച്ചുകൊണ്ടും ധനത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽനിന്ന് വിമുക്തിനേടിക്കൊണ്ടും ഇവർ അനശ്വരമായ സമ്പത്തിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതിക്കും ഭൗതികമണ്ഡലത്തിന്റെ ക്രിസ്തീയാരൂപിയിലുള്ള നവീകരണത്തിനും പരിഷ്കരണത്തിനുമായി അവർ സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇഹലോകജീവിതത്തിലെ പരിക്ഷണഘട്ടത്തിൽ ദൈവശരണത്തിലാണ് തങ്ങളുടെ ശക്തി അവർ കണ്ടെത്തുക. കാരണം, അവർക്കറിയാം “ഈ ലോകത്തിലെ ദുഃഖദുരിതങ്ങൾ ഭാവിയ്ക്കിൽ നമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവാനിരിക്കുന്ന മഹത്വവുമായി തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നു്” (റോമ. 8, 18).

ദൈവസ്നേഹത്താൽ പ്രചോദിതരായി സകലവിധ വൈരാഗ്യവും വഞ്ചനയും കാപട്യവും പരദൂഷണവും ഉപേക്ഷിച്ചു (1 പത്രോ. II, 1) അവർ എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകിച്ചു സഹവിശ്വാസികൾക്കും (ഗാല. VI, 10) നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ക്രിസ്തുവികളേക്ക് മനുഷ്യരെ ആനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമുക്കു നല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാരൂപിപ്പി നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു ചിന്തി

* A. N. C. W. C. English translation endorsed by the Bishops of U. S. A.

കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സ്നേഹം (റോമ. V, 5) അല്മായരെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സുവിശേഷ സൗഭാഗ്യങ്ങളുടെ ചൈതന്യം പ്രകാശിക്കുന്നതിന് പ്രാപ്തരാക്കും. ദരിദ്രനായ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന അവർ ലൗകികവസ്തുക്കളുടെ കുറവുകൊണ്ട് ദുഃഖാൽരാകയോ അവയുടെ ധാരാളിത്വത്തിൽ അമിതമായി ആഘോദിക്കയോ ചെയ്തയില്ല. വിനീതനായ ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിക്കുന്ന അവർക്ക് വെറും ശൂന്യമായ ലൗകികപ്രതാപങ്ങളോട് യാതൊരു മമതയുമില്ല (ഗാല. V, 26). കൂടാതെ എല്ലാവരിലും മനുഷ്യനേക്കാൾ ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനും എല്ലാം ദൈവത്തിനുവേണ്ടി പരിത്യജിക്കുന്നതിനും (വി. ലൂക്കാ. 14, 26) നീതിക്കുവേണ്ടി ഏതു വീഡുകളും സഹിക്കുന്നതിനും അവർ തയ്യാറായിരിക്കും. "ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും അനുഗമിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ച് തന്റെ കുരിശുമെടുത്തുകൊണ്ട് എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ" (മത്താ. 16, 24) എന്ന ദിവ്യഗുരുവിന്റെ വാക്കുകളായിരിക്കും അവർക്ക് സദാ ഉത്തേജനമരുളുന്നത്. യഥാർത്ഥമായ ക്രിസ്തീയസ്നേഹം തങ്ങളിൽ പരിപോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളിലും പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്മായരുടെ ഈ വിധത്തിലുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം അതിന്റേതായ പ്രത്യേക രൂപം പ്രാപിക്കേണ്ടത്, അവരോരോരുത്തരുടേയും ജീവിതാനുസ്മരണസരിച്ച് വൈവാഹികജീവിതം, കുടുംബജീവിതം അല്ലെങ്കിൽ അവിവാഹിതജീവിതം, വൈധവ്യം, ആരോഗ്യസ്ഥിതി, ജോലി, സമുദായത്തിലുള്ള സ്ഥാനം എന്നിവയിൽ നിന്നാണ്. തങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുയോജ്യമായി ഓരോരുത്തർക്കും നല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രത്യേകകഴിവുകളും ഗുണഗണങ്ങളും വേണ്ടവിധം വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല പരിശുദ്ധാരൂപി നല്ലിയിരിക്കുന്ന ദാനങ്ങൾ ശരിയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവർ ശ്രമിക്കണം. കൂടാതെ, തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവികാഹ്വാനത്തെ പിന്തുടരുകയും അങ്ങനെ തിരുസ്തുഭധാൽ അംഗീകൃതമായ ഏതെങ്കിലും സംഘടനയിലോ, സമാപനത്തിലോ അംഗമായി ചേരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള അല്ലായ്മ തങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾക്കനുസരണം ജീവിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളായ സത്യസന്ധത, നീതി, പരമാർത്ഥത, ദയ, ധൈര്യം മുതലായ സൂക്തങ്ങളും തൊഴിൽപരമായ സാമത്ഥ്യം, കുടുംബാരൂപി, പൗരബോധം, സാമൂഹ്യാചാരപരമായ സർഗ്ഗ

ണങ്ങൾ മുതലായവയും അവർ വളരെ വിലമതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ വിധത്തിലുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റേയും അപ്പസ്തോലികപ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും ഉത്തമമാതൃകയാണ് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ രാജ്ഞിയായ പരിശുദ്ധകന്യകാമാരിയം. കുടുംബകാര്യങ്ങളിലും ജോലികളിലും മുഴുകി തികച്ചും സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു ജീവിതമാണ് അവർ നയിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും തന്റെ പുത്രനുമായി എപ്പോഴും അവഗാധം ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ അവിടുത്തെ രക്ഷണീയകൃത്യത്തിൽ മഹനീയമാംവിധം അവർ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആരോപിതയായിരിക്കുന്ന അവർ ഈ ലോകയാത്രയിലേ അപകടങ്ങളിലും വൈഷമ്യങ്ങളിലും പെട്ട് നട്ടംതിരിയുന്ന സ്വപുത്രന്റെ സഹോദരരായ നമ്മളെ മാത്രസഹജമായ സ്നേഹത്തോടെ പരിപാലിക്കുകയും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നതുവരെ നമ്മെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാവരും ഈ നാഥയെ വണങ്ങുകയും അവളുടെ മാതൃസഹജമായ പരിപാലനത്തിനു തങ്ങളുടെ ജീവിതവും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങളും സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

അദ്ധ്യായം 2-ലക്ഷ്യങ്ങൾ

5. സന്തോഷമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷണീയവേല മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ പരിത്രാണത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നെങ്കിലും ഭൗതികമണ്ഡലത്തിന്റെ നവീകരണവും ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, സഭയുടെ ദൗത്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശവും പ്രസാദവരങ്ങളും മനുഷ്യകുലം നല്ലക മാത്രമല്ല, പ്രത്യുത ഭൗതികമണ്ഡലത്തെ സുവിശേഷചൈതന്യത്താൽ പുരിതവും പുരോഭിതവുമാക്കുകയെന്നതും കൂടിയാണ്. സഭയുടെ ഈ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന് അല്മായർ സഭയിലും ലോകത്തിലും, അങ്ങനെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ലൗകികവുമായ രംഗങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്തങ്ങളെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് ഈ ഇരുമണ്ഡലങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ലോകം മുഴുവൻ ക്രിസ്തുവിൽ നവീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് അവിടുനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇഹലോകത്തിലാരംഭിച്ച് അന്ത്യവിധിനാളിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു നവീകരണപരിപാടിയാണ് ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവിടുത്തേക്കുള്ളത്. അല്മായൻ ഒരേ സമയം ഒരു വിശ്വാസിയും ഒരു പൗരനാകയാൽ ഈ ഇരുമണ്ഡലങ്ങളിലും യഥാർത്ഥക്രിസ്തീയ ചൈതന്യം പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (തുടരും)

20-ാം നൂറ്റാണ്ടും അല്മായരും

എ. എം. മുണ്ടാടൻ സി. എം. ഐ.

കാർഡിനൽ എയ്ഡാങ്സ് ഗസ്കേ (Aidan Gasquet) “നവീകരണത്തിനുമുമ്പ് അല്മായർ” എന്ന ലേഖനത്തിൽ രസാവഹമായ ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ അല്ലായ്മൻ നിലയെന്താണെന്ന ഒരു വൈദികനോടു ഓൾ ആരാഞ്ഞു. അല്മായൻ രണ്ടു നിലയാണുള്ളതെന്നായിരുന്നു വൈദികന്റെ മറുപടി. ബലിപീഠത്തിനുമുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്ന നില ഒന്ന്; പ്രസംഗവേദിക്കുകകിൽ കത്തിയിരുന്ന ശ്രവിക്കുന്ന നില രണ്ടാമത്തേതും. കാർഡിനൽ ഒന്നുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. പള്ളിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് പണസഞ്ചിയിൽ കൈയിടുക എന്നത്.

യിവ് കൊംഗാർ ‘അല്മായർ സഭയിൽ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ സംഭവം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു: ഈ നിലകൾക്ക് ഇന്നും വലിയ മാറ്റമൊന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല. അല്മായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ബലിവേദിക്കുമുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്താതെയും പ്രസംഗപീഠത്തിനടുക്കിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിക്കാതെയും വരുന്ന കാലഘട്ടം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവില്ല. കുറെ ഏറെകാലത്തേക്കുകൂടി പള്ളിക്കുവേണ്ടി പണസഞ്ചിയിൽ കൈയിടുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ ഇനിയുതൽ അവരങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നത് ഒരു വ്യത്യസ്തമായ ചൈതന്യത്തിലായിരിക്കും. കുറഞ്ഞപക്ഷം അവർക്ക് മുനിലത്തേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അനുഭവമെങ്കിലും ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. തങ്ങൾതന്നെയാണ് സഭയെന്ന ബോധം അവരിൽ ഇനിമേൽ മുനിട്ടുനില്ക്കും. ഇങ്ങനെ ഒന്നു സഭയിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് 1951-ൽ റോമിൽ സമ്മേളിച്ച അല്മായപ്രേഷിത കോൺഗ്രസിൽ വെച്ചു കോംഗാറിന് അനുഭവവേദ്യമായി.

വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിലും അല്മായർക്കു സഭയിലെ ഭൗതികങ്ങളെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്—അല്മായ ബന്ധിയായ ദൈവവിജ്ഞാനിയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്—അപകടഭീതിയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നവർ വളരെപ്പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു മറുപടി ഒരരശതാബ്ദത്തിനു മുമ്പുതന്നെ നല്ലകയ്യുണ്ടായി ഡിഷ്ഷോണിലെ (Dijon) മെത്രാനായിരുന്ന മോൺ. ഡഡോള (Dadolle). അദ്ദേഹം അല്മായരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു: “മെത്രാന്തരായ ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ സഭയിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം എന്താണെന്നു പൂണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾക്കായി നിങ്ങളുടെ പണസഞ്ചികളുടെ നേരേ ഞങ്ങൾ കൈ മലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ വസ്തുവകകളുടെ കാര്യം നിർവ്വഹണത്തിനായി നിങ്ങളുടെ കാര്യപരിഷ്കാരവും സേവനസന്നദ്ധതയും തേടിയിട്ടുണ്ട്. ദിവ്യകാരുണ്യ പ്രദക്ഷിണത്തിനു കൈത്തിരിപിടിക്കുന്നതിനു നിങ്ങളുടെ ഭക്തിയെ ഞങ്ങൾ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകെക്കൂടി ഇത്രയുമേ ഞങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകിൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇനി തീർച്ചയായും ഇതു മതിയാവില്ല.

“നൂറ്റാണ്ടുകളായി പ്രേഷകവൃത്തി സംവരണോദ്യോഗം പോലെയാണ് കരുതിപ്പോന്നത്. പഠിക്കാത്തവരും പഠിക്കുന്നവരും, വൈദികരും അല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള തരംതിരിവ് പ്രായോഗിക രംഗത്ത് പരിധിവിട്ടു വളർന്നുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നു ലോകത്തിൽ ഉടനീളം ചർച്ച ചെയ്യുന്ന നേർക്കുനേരിയ ഒരു പ്രശ്നമാണ് വൈദികർ സ്വായത്തമായ പ്രേഷിതവൃത്തിയും അല്ലായ്മൻ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട പ്രേഷിതവൃത്തിയും തമ്മിൽ എങ്ങനെ കൂട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ടുപോകും എന്നത്. ഈ പ്രശ്നചർച്ചയിൽ അപകടങ്ങൾ ദർശിക്കുന്നവർ ഉണ്ട്. അപകടങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാനും ബോധവാനാണ്. അപകടമുണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ. ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുക; ഒന്നും ചെയ്യിപ്പിക്കാതിരിക്കുക. ഭവിഷ്യത്തോ? എല്ലാവരിൽ നിന്നും അകന്നു ഒറ്റപ്പെട്ടു നില്ക്കുക. ഉപയോഗശൂന്യരായ വ്യക്തികൾക്കേ അങ്ങനെ നില്ക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഡാന്റെ തന്റെ ‘നരകത്തിൽ’ ഇക്കൂട്ടരെ കരുണയുടെ കണികപോലും കാണിക്കാതെ കടന്നുപോകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

അല്മായൻ വൈദികനും ചേരിതിരിയുന്നതു് അപകടം വരുത്തിവെക്കും. ചരിത്രപഠിതാവായ അർനോൾഡ് ടോയിൻബിയുടെ അഭിമതമനുസരിച്ച തൊഴിലാളിയിൽ വർഗ്ഗമനസ്ഥിതി ഉണ്ടാകുന്നതിനു കാരണം താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവെന്നല്ല. സമുദായസംഘടനയിൽ അവകാശങ്ങളോടുകൂടി സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അംഗമാണ് താഴ്ന്ന ബോധ്യമോ, അനുഭവമോ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സഭയിൽ അല്ലായ്മൻ പ്രൊലെറ്റോറിയൻ മനോഭാവത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം തീർത്തും ഇല്ലാതാകണം. സഭയിൽ വൈദികർക്കുള്ളതുപോലെതന്നെ

അവർ ഏതു സ്ഥാനത്തു നിലകൊള്ളുന്നവരായാ ലും സജീവാംഗതം അല്ലായനമുണ്ടെന്നബോധം എവിടേയും ദൃശ്യമാകണം. ഈ ബോധം കുറെ കാലത്തേക്ക് എങ്ങിനെയോ മങ്ങിമറഞ്ഞു പോയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നത് ശക്തിയോടെ പ്രകാശിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കയാണ്.

ഈ പുനഃപ്രകാശനത്തിന്റെ വിവിധദശകൾ അടയാളപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ തിരുസഭയുടെ കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റകൊല്ലത്തെ ആന്തരികചരിത്രം എഴുതേണ്ടിവരും. പ്രബുവിപ്ലവത്തിനുശേഷം പൊതുവേ വിലയിടിക്കത്തക്കപോയ സഭാദർശനങ്ങൾ പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ വീണ്ടും വിലവരുത്തുവാൻ പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചവരിൽ ഒരു നല്ലദാതാ അല്മായമഹാനാരായിരുന്നു. ഷറോബ്രിയാങ്, മെയിസ്റ്റർ, ഡെ ബൊനാൾഡ്, ഓസാനാം തുടങ്ങിയ പ്രഗത്ഭരായ നേതാക്കൾ. അവരാണ് കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനം എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ അല്മായപ്രേഷക പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഉദയം പാകിയവർ.

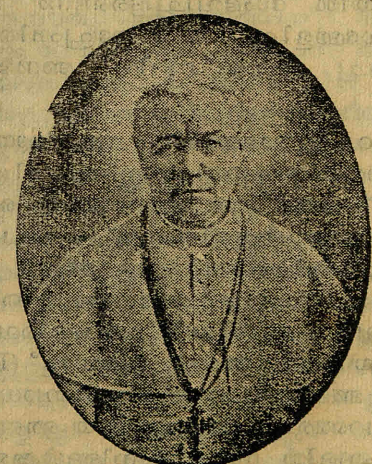
നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തോടുക്കുമ്പോൾ ആരാധനാക്രമത്തിലും പ്രേഷിതമണ്ഡലത്തിലും കൈവന്ന മുന്നേറ്റങ്ങൾ അല്മായ പ്രബുദ്ധതയ്ക്ക് നവമായി മുതൽകൂട്ടി. ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അല്മായർക്കെന്നെയാണ് ദിവ്യബലിയിൽ വിവക്ഷിക്കുന്ന ജനമെന്നും ഈ ജനത്തിനു തിരുസഭാജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമർമ്മമായ പരസ്യോച്ചനയിൽ സജീവ ഭാഗഭാഗിത്വം ഉണ്ടെന്നും. സഭയുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതിനു അല്മായരോടുള്ള ആഹ്വാനം മെത്രാന്മാരിൽനിന്നും മാപ്പാപ്പാമാരിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ഫലമായി സഭയുടേയും ക്രിസ്തുവിന്റേയും വേലയിൽ തങ്ങൾ അടുത്തു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവരാണെന്ന ബോധം അല്മായർ വീണ്ടെടുത്തുതുടങ്ങി. മിസ്സിസിസത്തിൽ നവമായി കാണാവുന്ന താല്പര്യം, ആദ്ധ്യാത്മികഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുള്ള ആശ്തി, വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചാരായണത്തിലും പഠനത്തിലും ഉണ്ടായ നവോത്ഥാനം, വൈദികവ്യവസ്ഥിതിയിലും മനോഭാവത്തിലും വാൻവീണതുടങ്ങിയ മാറ്റങ്ങൾ ഇവയും അല്മായരുടെ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾക്ക് ധാരാളം സഹായമരുളി. സഭയ്ക്കു പുറത്തുതന്നെ നടന്ന പലതും ഇത്തരഗണത്തിൽ കണക്കിലെടുക്കാതെ തരമില്ല.

ഇങ്ങനെ പല ദശവത്സരങ്ങളിലൂടെ പ്രകാശിതമായ അല്മായ പ്രബുദ്ധതയെ ദൈവവിജ്ഞാനീയതലത്തിൽ പഠിക്കുവാനും ശാസ്ത്രീയമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തു പല പണ്ഡിതന്മാരും മുന്പോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാകൊ

ണ്ടും മുൻസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്ന ആളാണ് യീവ് കൊംഗാർ എന്ന തോന്നുന്നു. കാൾ റാണർ, ഷിഡ്ലൈബെക്ക്, ക്യൂങ് തുടങ്ങിനാം ധാരാളം കേൾക്കുന്നവരും അത്രയ്ക്കുതന്നെ നാം കേൾക്കാത്തവരും ഈ രംഗത്തു വളരെയൊക്കെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ധാരാളം ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്, വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

സഭ ഈ പുതിയ വികാസത്തെ കാര്യമായെടുക്കുകയും അതിനെ അംഗീകരിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. രണ്ടാം പതിക്കാൻ സൂനഹദോസ് പാസ്റ്റാക്കിയ രണ്ടു മൂന്നു പ്രമാണപ്രബന്ധങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചും സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. സഭയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രമാണത്തിൽ രണ്ടും നാലും അദ്ധ്യായങ്ങൾ, അല്ലായ പ്രേഷിതത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രമാണം മുഴുവനും, 'സഭ ആധുനികലോകത്തിൽ' എന്ന പല ഭാഗങ്ങളും ഈ വിഷയത്തെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. ആരാധനക്രമം, ഇക്കമേനിസം ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ള കൗൺസിൽ പ്രമാണങ്ങളും അല്മായർക്കു സഭയിലെ ദൗത്യത്തെ കുറയൊക്കെ സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം പഠിക്കുകയും കൗൺസിലിന്റെ പൊതുചൈതന്യംതന്നെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് അല്മായരും സഭയും എന്ന പ്രശ്നത്തിലേക്ക് ധാരാളം വെളിച്ചം വീശുവാൻ സഹായകമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് രണ്ടു പക്ഷമില്ല. അതിന് "അല്മായപ്രേഷിതന്റെ" ആവിർഭാവം വഴിതെളിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കട്ടെ. വിജയം ആശംസിക്കുന്നു.

FOR FAVOURS RECEIVED

പി. ജെ. റി.

എന്തിന സ്നേഹിക്കണം.....?

'സ്നേഹം എന്റെ ജനാവകാശമാണ്' എന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യൻ ജീവിതരംഗത്തേയ്ക്കു കടന്നു വരുന്നത്. മനുഷ്യഘടനയുടെ ഉള്ളുകൾ പരിശോധിക്കുന്ന തത്വചിന്തയ്ക്കുമാത്രമേ സ്നേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ മഹത്വം കണ്ടെത്താൻ കഴിയൂ.

എസ്. പൈനാടത്ത്

കവികളും കലാകാരന്മാരും തത്വചിന്തകരും മതസ്ഥാപകരുമെല്ലാം എക്കാലത്തും അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയമുണ്ട്: സ്നേഹം. സിനിമ ശാലയിലെ പ്രേമഗാനങ്ങളിലും ദേവാലയത്തിലെ സ്തുതികീർത്തനങ്ങളിലും ഇന്ന് അലയടിക്കുന്നുണ്ട് 'സ്നേഹത്തിന്റെ' ഈരടികൾ. അധമമായ ലൈംഗികാസക്തിയേയും നിസ്വാർത്ഥമായ ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനസന്നദ്ധതയേയും പലരും ഒരൊറ്റ കറ്ററിയിൽ തളച്ചുകെട്ടും, 'സ്നേഹത്തിൽ'. സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ സാമ്രാജ്യനിരത്തുള്ള കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല, അതു ജീവിതത്തെ ചലനാത്മകമായി മുന്നോട്ടു നയിക്കുന്ന ശക്തിവിഭാഷമാണെന്നതുതന്നെ. ചലനാത്മകമായ ഈ ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യം നിത്യസൗഭാഗ്യമായിരിക്കേ, സ്നേഹം മനുഷ്യനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നതായിരിക്കണം. എന്നാൽ പ്രാചഞ്ചികാനന്ദങ്ങളിൽ മനുഷ്യനെ സന്തുഷ്ടമായി മുക്കിത്താഴ്ക്കാനുള്ള ആപല്ക്കരമായ ഒരു പ്രവണത ഇന്നുണ്ട്. ജീവിതാഭ്യന്തരമായി ദൈവം മനുഷ്യനിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള സ്നേഹദാഹത്തെ ജീവിതനാശത്തിനേറെ തിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഈ പ്രവണതയെയാണ് ബിഷപ്പ് ഷീൻ "സ്നേഹത്തിന്റെ അധഃപതനം" എന്നു വിളിച്ചത്.

സ്നേഹം എന്നാണ്? മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സ്നേഹത്തിനെന്തുസ്ഥാനമുണ്ട്? സ്നേഹം ത്യാഗമാവശ്യപ്പെടുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? ജീവിതാഭ്യന്തരമായി സ്നേഹം ഏതുവിധം ഉതകുന്നു? ജീവിതമുല്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉള്ളുരയിലേയ്ക്കു കടന്നുചെല്ലുന്ന ഒരു ദാർശ്വനികചിന്തയ്ക്കു മാത്രമേ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഉത്തരം നല്ലാൻ സാധിക്കൂ.¹

മനുഷ്യൻ-സ്നേഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടി

മനുഷ്യൻ അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു സത്വമാണ് (being); കുറച്ചുകൂടി തെളിച്ചുപറഞ്ഞാൽ,

'അസ്തിത്വത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു വസ്തു (res-thing). എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ചെറുമാതൃ വസ്തുവല്ല; തന്നെത്തന്നെ അറിയാൻ കഴിയുന്ന അവൻ ഒരു വ്യക്തികൂടിയാണ് (Person). മാരിന്റെ പറ്റത്തതുപോലെ, സത്വപത്തിനേറെ കണ്ണുതുറന്നതോടെ മനുഷ്യൻ തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെക്കൂടി അംഗീകരിച്ചുറപ്പിക്കുന്നു. എന്നാണ് വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കാതൽ? അറിയാനും സ്നേഹിക്കാനുമുള്ള അനന്തമായ കഴിവുകളോടെ, 'ദൈവത്തിന്റെ ധാരയിൽ' സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ തന്നെ.

പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ പരിമിതനാണ്. സത്താപരമായ നിലനില്പിലും (existence) വ്യക്തിഗതമായ പരിപൂർണ്ണതയിലും 'ഞാൻ ഞാൻ മാത്രമാണ്'. എന്നാൽ പരിമിതമായ ഒരു സത്വപത്തിനു (finite being) നിരാശ്രയമായി നിലകൊള്ളാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ബലഹീനമായ ഒരു മുല്ലപ്പള്ളി താങ്ങുമാറ്റത്തോടു ചേരുന്നതിനുള്ള കാരണം നേരേ നില്ക്കാനുള്ള അതിന്റെ കഴിവു പരിമിതമാണെന്നതാണ്. താങ്ങുമാറ്റത്തിന്റെ ആലംബം വിട്ടെ, മുല്ലപ്പള്ളി വീഴും. ഏതാണ്ടിതുപോലെ അപരിമേയനായ ദൈവത്തിന്റെ അനന്തനന്മയെ അനുനിമിഷം ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു 'പാവപ്പെട്ട' സൃഷ്ടിയാണ് മനുഷ്യൻ. ദൈവം തന്റെ പരിചാലനാകരങ്ങൾ പിൻവലിക്കട്ടെ, തീർന്നു, മനുഷ്യന്റെ നിലനില്പും നേട്ടവുമെല്ലാം.

ഒന്നുകൂടി കടന്നു ചിന്തിക്കുക: പരിപൂർണ്ണനായ ദൈവത്തിനു മനുഷ്യനെക്കൊണ്ടെന്തു 'നേടാനുണ്ട്'? ഒന്നുമില്ല. എന്നിട്ടും അവിടുന്ന് നമ്മെ നിലനിത്തുന്നു! സർഗ്ഗാത്മകസ്നേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹസൃഷ്ടിയാണ് മനുഷ്യൻ. ദൈവപിതാവിന്റെ സ്നേഹകരങ്ങളിൽ ചാഞ്ഞാടുന്ന മനുഷ്യജീവിതം അനുനിമിഷം സ്നേഹത്താൽ തുടിക്കുന്ന കിൾ അതിലഭ്യതമില്ല.

1. ".....by descending to the deepest level of myself to what constitutes me as I, to this irreducible core of my personality, the shrine of what is most serious and authentic in me and the theatre of my eternal commitments." De Finance, "Being and subjectivity" *Cross Currents*, VI, P. 168.
2. J. Maritain, *Existence and the Existent*, (New York, Pantheon, 1948) P. 69.

അല്മായരുടെ ദൗത്യം ഇന്ന്

II

ജോൺ ലൂക്ക് തുരുത്തിപ്പള്ളി

ആരുടേയും കുത്തകയല്ല

അല്മായരേയും വൈദികരേയും തിരിച്ചറിവു നൽകുന്ന വേലികളെടുക്കുന്നതിലോലമായിരുന്നു ആദിമസഭയിൽ. സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതും ക്രിസ്തുൻസമൂഹത്തിന്റെ പൊതു കർമ്മമായി അന്നെല്ലാവരും കരുതിപ്പോന്നു. സഭ വളർന്നുവളർന്നുവന്നതോടെ മാറ്റം സംഭവിച്ചു, ഈ വിചാരഗതിക്ക്. ആധ്യാത്മികനേതൃത്വത്തോടൊത്ത് സുവിശേഷപ്രചാരണവും തങ്ങളുടെമാത്രം കർമ്മമായി വൈദികന്മാർ കരുതിത്തുടങ്ങി. കുടുംബകാര്യങ്ങളും ധനാർജ്ജനവുമായും തങ്ങൾക്കു പ്രധാനമെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി അല്മായർക്ക്. കാലം പോകുന്നോടും ഈ വിഭിന്നചിന്തകൾക്ക് ആക്കം കൂടിക്കൂടിവന്നു. ഒപ്പം കൂട്ടിക്കൂടി അല്മായരേയും വൈദികന്മാരേയും തിരിച്ചറിവു നൽകുന്ന വേലികളെടുത്തു. ലേഖകനാദ്യം സൂചിപ്പിച്ച പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാലത്തു ഇതു കൂടുതൽ രൂക്ഷമായി. ഇന്നാകട്ടെ അതു ഭയങ്കരവും നിസ്സഹായകവുമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. വൈദികൻ ഒരു വഴിക്ക് അല്മായൻ മറ്റൊരു വഴിക്ക് എന്ന നിലപാടു മാറ്റമെന്നാണു ചിന്തിക്കുന്ന കത്തോലിക്ക

രുടെ ഇന്നത്തെ മുറവിളി. ഇത്തരം ഇരുട്ടുപോക്കുപോയാൽ എന്തു നിലക്ഷ്യം ഭയംനകമായിരിക്കും. സുവിശേഷസത്യങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പൊതുപൈതൃകസ്വത്താണ്. അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരെ അതിയിടുന്ന ചുമതല ആക്കം കുത്തകയല്ല. ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിക്കും അതിനു കടമയുണ്ട്. മഹത്തായ ഈ ദൗത്യത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യർ ബോധവാന്മാരല്ലെന്നതാണ് ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ തകരാറ്.

അല്മായരുടെ ലോകം

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ അല്മായരുടെ വലിയ പ്രവർത്തനസാധ്യതയാണ് ഇവിടെയുദ്ദേശിക്കുക. സുവിശേഷപ്രചാരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ വൈദികന്മാരെപ്പോലെയോ അതിലുപരിയോ അല്മായർക്കിന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നല്ല, അല്മായർക്കുമാത്രം കടന്നുചെല്ലുവാനും വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനും സാധിക്കുന്ന എത്രയോ മണ്ഡലങ്ങൾ ഇന്നുണ്ടായിരിക്കാണുണ്ടിരിക്കുന്നു. “ഇത്തരമൊരു ലോകത്തിൽ എല്ലാസ്ഥലവും മിഷൻ രംഗങ്ങളാണ്; അതിനാൽ, എല്ലായിടത്തുമുണ്ടാവണം മിഷനറിമാർ” എന്നു അജാക്

സ്നേഹം ജീവിതത്തിൽ

സ്നേഹം മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കാം. പരിമിതനാണെങ്കിലും നിസ്സഹായനായ ഒരു ‘യാചകനല്ല’ മനുഷ്യൻ. സത്താപരമായും (ontologically) വ്യക്തിപരമായും (personal) കുറയൊക്കെ പരിപൂർണ്ണതകൾ (perfections) ഏതൊരു മനുഷ്യനുമുണ്ട്. അവ വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ് അശനിമിഷം അവൻ യത്നിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ സ്വാഭാവികമായും ജീവിതാഭ്യന്തരം കാംക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു ചുരുക്കം. പരിപൂർണ്ണതയുള്ള ഈ നൈസർഗ്ഗികാഭിലാഷം കണ്ടെത്തിയ തോമസ് അക്വിനാസ് സ്നേഹത്തെ “ചലനത്തിന്റെ ചൈതന്യം” എന്നു വിളിച്ചു.³

ഈ ചലനോന്മുഖതയ്ക്കു രണ്ടു ചാലുകളുണ്ട്: ഒന്നു സാഹ്യഗതവും മറ്റേതു അന്തർഗതവും (dimensions of exteriority and interiority).⁴ തന്റെ നിലനില്പിനും ജീവിതാഭ്യന്തരത്തിനും വേ

ണ്ട വകകൾ നേടിയെടുക്കാൻ ചുറ്റുപാടും കൈനീട്ടാനുള്ള സാത്മികരണപ്രേരകമായ (assimilative) ഒരു തിടുക്കമാണ് ആദ്യത്തേതു. ഇതിനെ സ്വസ്നേഹം (self-love) എന്നു വിളിക്കാം. തനിക്കുള്ള നേട്ടങ്ങളും കഴിവുകളും ഇത്തരമനുഷ്യരുടെ ഉന്നമനത്തിനുപയുക്തമാക്കാനുള്ള ആത്മദാനസന്നദ്ധമായ പരസ്നേഹമാണ് രണ്ടാമത്തേതു (direct-love). സ്വസ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സ്വകീയമായ അഭിവൃദ്ധിയാണെങ്കിൽ, പരസ്നേഹം ഉന്നമനമല്ലെന്ന് രണ്ടാമതൊരു വ്യക്തിയെയാണ്. (a thou) സ്വസ്നേഹം ‘ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ വിളിയാണ്’⁵, പരസ്നേഹം ‘സമ്പത്തിന്റെ’ പകർപ്പല്ല. രണ്ടും അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യവ്യക്തിയിൽ. ജീവിതം സ്നേഹപ്രേരിതമായ ഒരു ‘കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ’ പരിപാടിയാണ് (a give-and-take process). (തുടരും)

3. S. T., I — II, 26, 1.
 4. Robert Johann, *The Meaning of Love*, (Geoffrey Chapman, London, 1954), P. 69.
 5. F. D. Wilhelmsen, *The Metaphysics of Love*, (New York, Sheed and Ward, 1962), P. 21.

പ്ലേയ് കൗൺസിലിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ കാരണ മിതാണ്.

അല്മായരെപ്പറ്റി കരയേറെകാര്യങ്ങൾ പറയാനുള്ളതായാണു ഷിൻ ഗ്രിത്തോങ്. സഭയിൽ ഒരു സമൂഹത്തെ മറ്റൊന്നിനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി നിർവചിക്കുന്നതിനെ വിമർശിക്കുന്നു അദ്ദേഹം. വൈദികന്മാരല്ലാത്തവർ അല്മായർ എന്നത്രേ അല്മായരെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞുവന്നത്. നിഷേധാത്മകമായൊരു നിർവചനമായിപ്പോയി ഇത്. നമ്മൾ നിയതമായവിധത്തിൽ അല്മായരാകാൻ പോകുന്നു എന്നാണ് അല്മായലോകത്തോടായി ഗ്രിത്തോങ് പറയുന്നത്. 'വിശ്വാസികളുടെ മിഷൻ' (Mission of the faithful) എന്നു പറയുന്നതാണു ഗ്രിത്തോങ് കൂടുതലിപ്പിച്ചുപെട്ടുക.

അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ അന്ധകാരത്തിലേക്കെന്നോണം അല്മായർ അന്ധകാരമയമായ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിലേക്കുകടന്നുചെല്ലണം. നിരീശ്വരത്വവാദിയായിപ്പോകുന്നതിൽനിന്നു ആധുനിക മനഃശ്യാനെ രക്ഷിക്കുവാൻ അല്ലായനേ സാധിക്കൂ. മനഃശ്യാരുടെയിടയിൽ മനഃശ്യാനായി ജീവിക്കുവാൻ അയാൾക്കാണ് കൂടുതൽ സാധിക്കുക. ബഹു മുഖമാണ് ഇന്നത്തെ അല്മായന്റെ പ്രവർത്തന സാധ്യതകൾ. അല്ലായർ രംഗത്തിറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ മുന്നോട്ടൊരുഗതിയില്ല, എന്നനില ഇന്നു സംജാതമായിരിക്കുന്നു. സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ഡിക്രിയുടെ നാലാമധ്യായം മുഴുവൻ അല്മായരെപ്പറ്റിയുള്ള കാര്യവിചാരത്തിനു മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒരുകാര്യം വ്യക്തം: സഭയുടെ ജീവിതത്തിലും മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിലുമെല്ലാം അല്ലായയ്ക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി തികച്ചും ബോധവാന്മാരായിരുന്നു, കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാർ. മുൻപു ചേരപറഞ്ഞ അല്മായരിൽവരും ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അവരുടെ ദൗത്യം

ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയെന്നതാണു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പരമമായ ദൗത്യം. ഈ ദൗത്യം നിർവഹണത്തിന്റെ വിധത്തിൽ മാറ്റം വരാമെന്നിരിക്കിലും, കാലദേശ പരിഗണനകൾക്കതീതമായ സനാതനമായൊരു ദൗത്യമാണിത്. ഇതുതന്നെ ഇന്നത്തെ അല്മായന്റേയും ദൗത്യം. പേഗനസത്തിനു പ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്ന പഴയകാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്തതിതാണ്— ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുജീവിക്കുക. പുതിയൊരു പേഗനസം പ്രചരിച്ചുവരുന്ന ഇക്കാലത്തും ചെയ്യേണ്ടതിതന്നെ. സ്വർഗാരോഹണത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ക്രിസ്തുനാഥൻ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞ:

“പവിത്രാത്മാവു നിങ്ങളിൽ ആഗതനാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തിപ്രാപിക്കും. കാർശ്ശത്തും യൂദാ മുഴുവനിലും സമുദിയായിലും ഭ്രമിയുടെ സീമകളിൽപ്പോലും നിങ്ങളെനിക്കു സാക്ഷികളാകും”. തിമോത്തിക്കുള്ള രണ്ടാം ലേഖനത്തിന്റെ നാലാം അധ്യായാരംഭത്തിൽ വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഇതേ ആശയംതന്നെ പേത്തുപേത്തു പറഞ്ഞു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

വ്യവസായരംഗത്തും വിജ്ഞാനരംഗത്തും കഴിഞ്ഞ ഒന്നരണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തു വിപ്ലവകരമായ പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ അല്ലായർ ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുജീവിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ ഭ്രമിയുടെ മുഖം ഇന്നത്തെപ്പോലെ ബീഭത്സമാകുമായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടവർ അന്നവിടുത്തെ നിക്ഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവെന്നതാണു പരമാർത്ഥം. ജീവിതത്തിലേ ഒന്നോ രണ്ടോ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾമാത്രം ക്രിസ്തുവിനായി വെച്ചിട്ട് ബാക്കി ജീവിതത്തിൽ നിന്നവിടുത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തു, അവർ. ഇതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ടതാർ. അല്മായരോ വൈദികന്മാരോ? കൂടുതലുത്തരവാദിത്വം വൈദികന്മാർക്കെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവനാണിപ്പോൾ. ഓരോ ജീവിതമണ്ഡലത്തിലും ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ അല്മായനെ ഒരുക്കേണ്ടവനാണു വൈദികൻ. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചതെന്താണ്? അല്മായൻ സ്വീകരിച്ചവിധമൊരു പരാങ്മുഖ മനഃസ്ഥിതി അല്മായനെപ്പറ്റി വൈദികനും കൈക്കൊണ്ടു. അതേസമയം വൈജ്ഞാനികമുന്നേറ്റത്തിന്റേയും വ്യവസായവിപ്ലവത്തിന്റേയും ഫലമായി നൂറുകണക്കിനു പുതിയ പുതിയ ജീവിതമുഖങ്ങൾ രൂപം കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ ആളില്ലാതെപോയി. ഇരുപതാംശതകമായപ്പോഴേക്കും പകൽ പോലൊരു യാഥാർത്ഥ്യമായി ഇത്. വൈദികലോകമപ്പോൾ കറുച്ചാനു കണ്ണുതുറന്നു. എന്നിട്ടുചെയ്തതെന്താണ്? ക്രിസ്തുസംവാഹകരാകുന്ന അല്മായരെ രംഗത്തിറക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനുപകരം വൈദികന്മാർതന്നെ നേരിട്ടങ്ങിടപെടാമെന്നു വെച്ചു. ഫ്രാൻസിൽ പരീക്ഷിച്ചു പരാജയപ്പെട്ട തൊഴിലാളി വൈദികപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്ഭവമിവിടെയാണ്. പ്രസ്ഥാനം പുനരാവിഷ്കരണമെന്നു കേൾക്കുന്നതിൽനിന്നു ഒന്നു ഉഴവിക്കേണ്ടു, അവിടെത്ത അല്മായലോകം ഇന്നും ക്രിസ്തുവിൽനിന്നകലത്താണ്.

(തുടരും)

സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം

ഇടവകയ്ക്കും ഒരനുഗ്രഹം

ക്രിസ്തുനാഥൻ രോഗികളേയും അവശരേയും അന്വേഷിക്കുന്നതിനും തുശ്രഷിക്കുന്നതിനും എഴുപത്തിരണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. പിന്നീട് ശ്രീഹന്മാരും ഈദ്രുകാതുങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം ശിഷ്യന്മാരെ ഏല്പിച്ചു. പിന്നാലത്തു, പാവങ്ങളേയും രോഗികളേയും അന്വേഷിക്കുന്നതിനും മറ്റും ഇടവകവൈദികർ തുണയായി ഡിക്കന്മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. ഇടവകവികാരിമാർക്കു് അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നുമുണ്ടു പാവങ്ങൾ. അവരെ സഹായിക്കേണ്ടതുമാണു്. പക്ഷെ ഇക്കാലത്തു ഇതിനു വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഏല്പാടുകളൊന്നുമില്ല; ശിഷ്യന്മാരും ഡിക്കന്മാരും ഇല്ല. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഈവിധകാതുങ്ങൾ സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം കോൺഗ്രസ്സുകൾ നിർവഹിച്ചുവരുന്നു. ഇതു തികച്ചും ആദരണീയമാണു്. ഇടവകവൈദികർ ഇടവകകളിൽ കോൺഗ്രസ്സുകളെപ്പറ്റി ഈവിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു യോഗ്യവും ഇടവകക്കു ഒരനുഗ്രഹവുമായിരിക്കും.

സാമൂഹ്യസേവനത്തിന്റെ പേരിൽ പൊതുസംഘടനകളും ഗവണ്മെന്റും ഒട്ടേറെ പരസ്യങ്ങളും പ്രചാരണവും "ചെപ്പാട്ട്"കളും നടത്തുന്ന ഇക്കാലത്തു കത്തോലിക്കരും കാലോചിതമായി ഉണർന്നുപ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു പരാജിതരാകും. ഇക്കാലത്തു ഓരോ ഇടവകയിലും സാമൂഹ്യസേവനം എത്രയും കാര്യക്ഷമമായി നടത്തേണ്ടതാണു്. പക്ഷെ ഇടവകവൈദികർക്കു ഇതിനുവേണ്ട സഹായമോ സൗകര്യമോ ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം കോൺഗ്രസ്സുകൾവഴി ഈ വിധകാതുങ്ങൾ സ്തുത്യർഹമായി നിർവഹിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ ഈ കാര്യ പരിഹരിക്കുന്നതിനും സാധിക്കും. സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യമാകട്ടെ യഥാർത്ഥ സാമൂഹ്യസേവനത്തിനു വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു. "സാമൂഹ്യസേവനം എന്തെന്നും എങ്ങിനെ സാധിക്കണമെന്നും പാവങ്ങളുടെ വസതികളിൽപോയി അവരുടെ ജീവിതവും ആവശ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി പഠിക്കണം" എന്നു ഈ സഖ്യം സ്ഥാപകനായ ഹ്രെഡറിക്കു ഓസ്റ്റാനും സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സാമൂഹ്യസേവനം പലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ സേവനം ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായിരിക്കണം. ശരീരത്തോടും ആത്മാവോടുംകൂടിയ മനുഷ്യനു ശരീരപോഷണ

ത്തിലുപരിയായി ആത്മോപാഷണം ആവശ്യമാണു്. തന്മൂലം സെ. വി. ഡി പോൾ സഖ്യം ശരീരപുജയെപ്പോലെ ആത്മപുജയെയും ലാക്കാക്കിക്കൊണ്ടും യഥാർത്ഥമായ സാമൂഹ്യസേവനം നിർവഹിക്കുന്നു. ജീവകാരുണ്യപരമായ ശാരീരിക സേവനംകൊണ്ടുമാത്രം സെ. വി. ഡി പോൾ സഖ്യത്തിന്റെ സേവനം പൂർത്തിയാകുന്നില്ല; അനുഗ്രഹമായ ആത്മാവിനുവേണ്ടിയുള്ള ആത്മീയസേവനംകൊണ്ടു അതു പൂർത്തിയാകുന്നതു; ഇതുകൊണ്ടു ഒരു ആത്മാർത്ഥ വിൻസെന്റഷ്യൻ സംതൃപ്തനാകയുള്ളു. ഈവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സെ. വി. ഡി പോൾ സഖ്യം കോൺഗ്രസ്സു ഏതൊരിടവകക്കും സർവ്വമാ അനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

"സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം ഒരിടവകയിൽ ഒരനുഗ്രഹമായിരിക്കും. ഈ സഖ്യം എല്ലാ ഇടവകകളിലും സ്ഥാപിച്ചു പ്രവർത്തിക്കട്ടെ"

ഡേവിഡ് മഹാപിള്ള

ന്നു എന്നറിയുന്നതു നമുക്കു അത്യധികം ആനന്ദകരമായിരിക്കും". (11-ാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ).

ആദ്ധ്യാത്മികസംഘടന

സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം കേവലം ജീവകാരുണ്യപരമായ ഒരു പരസഹായ സംഘടനയല്ല, തികച്ചും ആദ്ധ്യാത്മികസംഘടനയാണു്. ആദ്ധ്യാത്മികം എന്നതിനു ഭക്തിപ്രകടനങ്ങളെന്നോ, ഭക്തിക്കടുത്ത ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെന്നോ അർത്ഥമില്ല. ആത്മാവിനെ ബന്ധിക്കുന്ന, അഥവാ ആത്മവിശുദ്ധീകരണത്തിനു സഹായകമായിട്ടുള്ള ഏതും ആത്മീയമാണു്.

ഇന്നു മനുഷ്യരധികവും ഏതൊന്നും ലൗകികദൃഷ്ടി വീക്ഷിക്കുകയും സാമ്പത്തികതോളുകൊണ്ടു അളക്കുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുന്നതു്. സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യത്തേയും ഏതൽപ്രവർത്തനങ്ങളെയും അനേകരും അളക്കുന്നതു ഈ തോളുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്. തന്മൂലം ഈ സഖ്യത്തേയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും നേരായി അറിയുന്നതിനോ ആദരിക്കുന്നതിനോ അനേകർക്കും കഴിയുന്നില്ല. പലരും വെറും പരസഹായസംഘമെന്നു തെറ്റായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സഖ്യത്തേയും

പ്രവർത്തനങ്ങളേയും ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും വിലമതിക്കുന്നതിനും വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽക്കൂടി വീക്ഷിക്കുകയും വിശ്വാസത്തിന്റെ തോതുകൊണ്ടു അളക്കുകയും വേണം. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ഈ സഖ്യത്തിലെ എത്ര നിസ്സാരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും വിലയേറിയ ആത്മീയസമ്പത്തു നേടുന്നതിനുപകരിക്കുന്നതാണെന്നു പ്രസ്താവ്യമാണ്.

സഖ്യത്തിന്റെ ഉൽഭവം

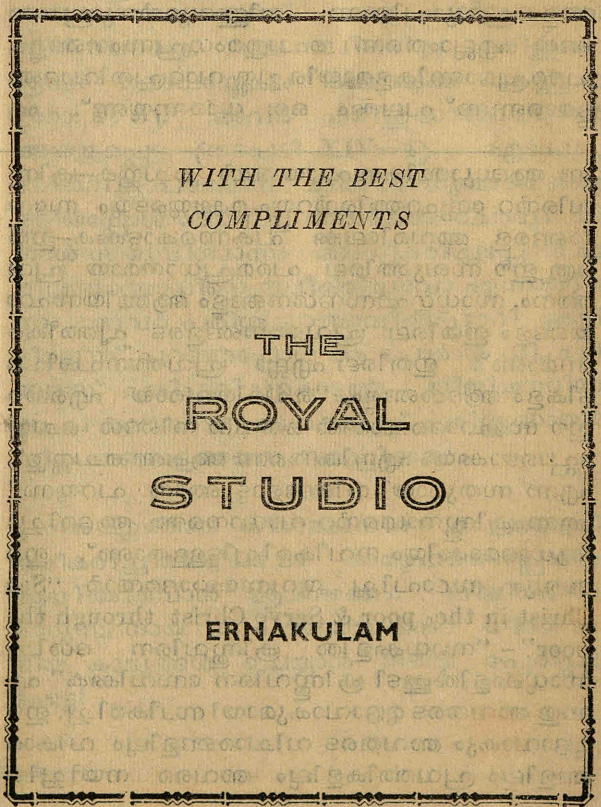
പ്രസംഗങ്ങളും ലേഖനങ്ങളുംവഴി കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ച ഭഗവാൻമാരായ എതാനും യുവാക്കന്മാരാണ് ഈ സഖ്യം സ്ഥാപിച്ചത്. അവർ കത്തോലിക്കാമതത്വങ്ങളെയും ശ്രേഷ്ഠമായ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും പ്രകീർത്തിച്ചു പ്രസംഗിക്കുവെ മതവിരോധികളിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു: “കത്തോലിക്കർക്ക് ഉൽകൃഷ്ട തത്വസംഹിതകളും ശ്രേഷ്ഠമായ പാരമ്പര്യങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ടേതുവിശേഷം, അതനുസരിച്ചാണോ കത്തോലിക്കർ ജീവിക്കുന്നത്? കഷ്ടപ്പെടുന്ന പാവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കത്തോലിക്കർ എന്തുചെയ്യുന്നു?” എന്ന്. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയാതെ ഓസ്റ്റാനാക്കും കൂട്ടുകാരും പിന്തിരിഞ്ഞു; പ്രസംഗങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ചു പരസ്പരംവഴി വിശ്വാസം പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു, ഒരു തികഞ്ഞ മതതീക്ഷ്ണനായിരുന്ന പ്രൊഫസ്സർ ബെയിലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആ യുവാക്കന്മാർ 1833 മേയ് മാസത്തിൽ—(തീയതിയും ദിവസവും അറിയാൻ രേഖകളൊന്നുമില്ല)— ഈ സഖ്യം സ്ഥാപിച്ചു. “അംഗങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കാ അരൂപി ഉത്തേജിപ്പിച്ചു അതു അവരിൽ സജീവമാക്കുകയും അന്യരിലേക്കു പകർന്നു അവരിലും അതിനെ സജീവമാക്കുകയും ചെയ്യുക” എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

പ്രവർത്തനപരിപാടികൾക്കും മറ്റുമായി, അദ്ധ്യക്ഷൻ ബെയിലിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, അവർ ക്രിസ്തുനാഥന്റെ മാതൃകയിലേക്കും ഉപദേശങ്ങളിലേക്കും—സുവിശേഷപ്രബോധനങ്ങളിലേക്ക്—തിരിഞ്ഞു. “നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണം, ഇതത്രെ ദൈവഹിതം” എന്ന സുവിശേഷവാക്യം അവർ ലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു സഹായകവും എതിരാളികളുടെ പൂർവ്വാർത്ഥരണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾക്കും മറുപടിയുമാകത്തക്ക പ്രവർത്തനപരിപാടിയെപ്പറ്റി അവർ ചിന്തിച്ചു. ബെയിലി മാതൃകയായി നിർദ്ദേശിച്ചു, യാക്കോബ് സ്റ്റീഫാന്റെ 1-ാം അദ്ധ്യായം 27-ാം

വാക്യം:— “അനാഥരെയും വിധവകളെയും അവരുടെ തെരുക്കങ്ങളിൽ സന്ദർശിച്ചാശ്വസിപ്പിക്കുകയും തന്നത്തന്നെ കളങ്കമില്ലാതെ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുകയാകുന്നു പിതാവായ ദൈവത്തിനു ഏറ്റവും ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ള നിർമ്മലമായജീവിതം”. ഇതു ഈ സഖ്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചു. തദനുസരണം കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന പാവങ്ങളെ ദത്തേടുത്തു അവരുടെ വസതികളിൽപ്പോയി സന്ദർശിച്ചു ശാരീരികമായും ആദ്ധ്യാത്മികമായും സഹായിച്ചാശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ക്രിസ്തുനാഥൻ ഏറ്റവും വിലമതിക്കുന്നതും മനുഷ്യരെ വിധിക്കുന്നതിനു അവിടുന്ന് മാനദണ്ഡമാക്കുന്നതുമായ, “വിശക്കുന്നവർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാനും, കടിക്കാനില്ലാത്തവർക്കു കടിയുണ്ടാവാൻ, ഉടുക്കാനില്ലാത്തവർക്കു ഉടുക്കാനും, കിടക്കാനില്ലാത്തവർക്കു കിടക്കാനും” ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണു ഈ സഖ്യത്തിലെ സാധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ. ഈവിധ ശാരീരിക സഹായങ്ങൾവഴി പാവങ്ങളുടെ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും നേടിയശേഷം അവർക്കുവേ

WITH THE BEST
COMPLIMENTS

THE
ROYAL
STUDIO

ERNAKULAM

ലീജിയൻ മധ്യസ്ഥരിൽ റോളായ വിശുദ്ധ പൗലോസ്

സി. എലിക്കട്ടി ചുള്ളക്കൽ, ബി. എ., എൽ. റി.

കേരളത്തിൽ “ലീജിയൻ ഓഫ് മേരി”യുടെ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചതിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഈ അവസരത്തിൽ ലീജിയൻ സ്വർഗ്ഗീയ മധ്യസ്ഥരിലൊരാളായ വി. പൗലോസിനെ സ്മരിക്കുന്നതും, വിശുദ്ധന്റെ പ്രേഷിതവേലയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതും, താദൃശ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലീജിയനറിമാർക്ക് ഉത്തേജനം നല്കാതിരിക്കയില്ല.

ക്രിസ്തുശതകത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ വി. പൗലോസ് നടത്തിയ അപ്പസ്തോലികപ്രവർത്തനവും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ “മരിയസൈന്യം” നടത്തുന്ന പ്രേഷിതപ്രവർത്തനവും തമ്മിൽ വളരെയധികം സാമ്യമുണ്ട്.

വി. പൗലോസ് ഭവനം തോറും സന്ദർശനം നടത്തിയതായി അപ്പസ്തോലനടപടികളും ലേഖനങ്ങളും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ പ്രയത്നങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ പൊതുരംഗപ്രസംഗങ്ങളും, പൗരപ്രമാണികളുമായിച്ചെല്ലാ വാദപ്രതിവാദങ്ങളുമാണെന്ന് പലക്കും ഒരു ധാരണയുണ്ട്. എ

ന്നുണ്ടു ആദ്ധ്യാത്മികസഹായങ്ങൾ ചെയ്യുക-ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും സന്ദേശങ്ങളെ അവരിലേക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുക-ഇതത്രെ ഈ സഖ്യത്തിലെ പരമപ്രധാനമായ പ്രവർത്തനം. സാധുഗ്രഹസന്ദർശനങ്ങളും ആത്മീയസഹായങ്ങളും ഇതിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പൂർണ്ണരൂപമാണ്. ഇതിലെ എല്ലാ പ്രവർത്തനപരിപാടികളും ആദർശങ്ങളും, “ചെറിയവരായ എന്റെ ഈ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുവന് നിങ്ങൾ ചെയ്തപ്പോഴൊക്കെയും എനിക്കുതന്നെ ആകുന്നു ചെയ്തത്”, എന്നു സത്യമായി നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു” എന്ന ക്രിസ്തുനാഥന്റെ വാഗ്ദാനത്തെ ആദരിച്ചും ആധാരമാക്കിയും നവീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ സഖ്യം സ്ഥാപിച്ച യുവസഹോദരന്മാർ “See Christ in the poor & Serve Christ through the poor”- “സാധുക്കളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ ദർശിച്ച സാധുക്കളിൽക്കൂടി ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുക” എന്നതു അവരുടെ മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ മുദ്രാവാക്യം അവരുടെ വിചാരങ്ങളിലും വികാരങ്ങളിലും പ്രവർത്തികളിലും അവരെ നയിച്ചിര

ന്നാൽ താഴെ വരുന്ന വാക്യങ്ങൾ ശ്രവിക്കുക: “നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കേണ്ടിവന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും ഞാൻ നിങ്ങളെ നിരാശരാക്കിയിട്ടില്ല”. ഭവനംതോറും നടന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും തദാദാര ജനങ്ങളെ സത്യമതത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് വിശുദ്ധന്റെ പരിപാടിക്രമമായിരുന്നു. വ്യക്തികളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തി അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന് പ്രചോദനംനല്കി ക്ലേശങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക ലീജിയനറിമാരുടെ കർത്തവ്യമാണ്.

വിശുദ്ധ പൗലോസ് യാത്രചെയ്തത് സഹപ്രവർത്തകരുമായിട്ടത്രെ. ആദ്യം ബണ്ണാബാസിനേയും പിന്നീടു സിലാസിനേയും സഹസന്ദർശനമായി കൊണ്ടുപോയി. അപ്പസ്തോലന്റെ നടപടി അപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധ ലൂക്കായുടെ പ്രസ്താവനകളും സൂചനനല്കുന്നു. ഈരണ്ടുപേരായി പോകുന്നതിന് ദിവ്യരക്ഷകന്റെ നിർദ്ദേശം ആധാരമായി വരുന്നുണ്ട്. അവിടുന്ന് 72 ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞതു ഇപ്രകാരമാണ്: “നിങ്ങൾ ഈരണ്ടുപേരായി നഗര

ം എന്ന്, എല്ലാവരിലും അവർക്ക് പ്രചോദനവും പ്രേരണയും ഉത്സാഹവും നൽകിയിരുന്നു എന്ന് ഓസ്താനാം സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിശ്വാസതീക്ഷ്ണരും വിശ്വാലവിഷ്കരരുമായിരുന്ന ഏഴു യുവാക്കന്മാർകൂടി സമാരംഭിച്ച ഈ സഖ്യം അതിവേഗം വളർന്നു വികസിച്ചു വിശ്വവ്യാപകമായിത്തീർന്നു. ദേശകാലങ്ങളനുവധിക്കടന്നെങ്കിലും, സ്ഥലകാലസ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരണമായി അന്നു സ്വീകരിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പരിപാടികളും ഇന്നും എല്ലായിടത്തും അനുസൃതം അനുവർത്തിച്ചുവരുന്നു. ഏവാവിധമുള്ള ഈ സഖ്യത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ ഒരിടവകയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു തീർച്ചയായും ആ ഇടവകക്കു സർവ്വവിധത്തിലും അനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. ഇതുകൊണ്ടാണു ഈ സഖ്യം എല്ലാ ഇടവകകളിലും സ്ഥാപിതമായിക്കൊണ്ടുവന്നു പ. മാപ്പാപ്പാമാർ അവരുടെ അഭിലാഷമായിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ങ്ങളിലും ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലുംപോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവിൻ. വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ സഹായത്തിനായി ഒട്ടവിൽ വിശുദ്ധ ലൂക്കായും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് പാരമ്പര്യം തെളിയിക്കുന്നത്.

പൗലോസ് മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരെ വീണ്ടും സന്ദർശിച്ചുപോന്നുവെന്നു നടപടി XIV—21-ൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കുന്നു. ബണ്ണുബാസും സാവ്യളും ലിസ്സാ, അന്ത്യോക്യ, ഐക്കോൺ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്ന് ശിഷ്യരെ ക്രമജീവിതത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും വിശുദ്ധൻതന്നെയും മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരെ വീണ്ടും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ അത് യാദൃച്ഛികമായി സംഭവിച്ചതല്ല. നേരെമറിച്ച് അത് ഒരു നയപരിപാടിയായി വി. പൗലോസ് അവലംബിച്ചുപുലുതിയാണ്. നടപടി XV—36-ൽ വി. പൗലോസ് ബണ്ണുബാസിനോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായിക്കുന്നു. “നമുക്കു തിരിച്ചുപോയി നാം ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു അവർ എങ്ങനെ ജീവിതം തുടരുന്നുവെന്ന് അന്വേഷിക്കാം”-അവരുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുകയില്ലായിരുന്നുവെന്നു പൗലോസിന് അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചത്. മരിയസൈനികരും സഹായകാശങ്ങളേയും അനുഭാവകളേയും വീണ്ടും സന്ദർശിക്കേണ്ടതാണ്. അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നല്കുവാനായി ലീജിയൻ നമ്മുടെ നാട്ടിലെന്നപോലെ വിദേശങ്ങളിലും എങ്ങെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കണം” നടത്തിപ്പോരുന്നതെന്ന് അവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അങ്ങനെ ലീജിയൻ മഹാസൈന്യത്തിലെ ഒരംഗമാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുവാൻ അവർക്ക് ഇടയാകും.

നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി നാം നിർമ്മിക്കേണ്ട പ്രചാരവേലയാണ്-അപ്പൊസ്തോല നടപടികളിലായാലും വി. പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലായാലും അവയിൽ ഓരോന്നിലും നാം കാണുന്നത് ദൈവരാജ്യം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് അപ്പൊസ്തോലന്മാരുണ്ടായിരുന്ന വ്യഗ്രതയാണ്. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ അദ്ദേഹം അനുസ്യൂതം വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വി. പൗ

ലോസിന്റെ ഓരോ യാത്രയും ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു. (മദ്ധ്യേമാഗ്ഗം “ഡർബി”യിൽവെച്ച് തിമോത്തിയുസിനെ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹത്തെ സഹയാത്രികനായി വിശുദ്ധൻ സ്വീകരിച്ചു).

ലീജിയൻ ധീരതയ്ക്കു വി. പൗലോസ് ഉത്തമ മാതൃകനല്ലെന്നു കല്പിതമാകാം, ജയിൽവാസം, മദ്ദനം, കല്ലേറ്റ് ഇവ എല്ലാറ്റിനേയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധൻ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിൽ മുന്നേറി. ജറുസലേമിലേക്ക് ചെന്നാൽ അവിടെ ജയിൽവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന പ്രവചനം അസന്നിദ്ധമായ ഭാഷയിൽ അപ്പൊസ്തോലൻ മനസ്സിലാക്കി. ജറുസലേമിൽ സ്വാതന്ത്ര്യനഷ്ടവും ദണ്ഡനവും അനുഭവപ്പെട്ടമെന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിശ്ചിതമായി പറഞ്ഞു (നടപടി XX—23). അങ്ങോട്ടു പോകരുതെന്ന് തന്റെ മിത്രങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഈ കാര്യത്തിൽ ദൈവനിശ്ചയം അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ജറുസലേമിലേക്കുപോയി. വിശുദ്ധ പൗലോസിന് ഈ ധൈര്യം എവിടെനിന്ന് ലഭിച്ചുവെന്ന് ഓരോ ലീജിയനറിയും അറിയേണ്ടത് അവശ്യവശ്യകമാണ്. അതു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്നത്രെ. നാം സ്വീകരിച്ച പരിശുദ്ധാരൂപി ദൈവസ്നേഹം നമ്മിലേക്കു പകർന്നു (റോ. V, 5). അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു (നടപടി XIV—4). എഫേസുസിൽവെച്ചു പൗലോസ് ചില ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ചോദിച്ച ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചുവോ എന്നായിരുന്നു. അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ ചോദ്യം വി. പൗലോസ് പരിഹരിച്ചുകൊടുത്തു. ലീജിയനറിമാരും പൗലോസിനെ അനുകരിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവിനു തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കണം.

നാം ഏതൊരു ധീരാത്മാവിനെ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ആയിത്തീരവാൻ ശ്രമിക്കണം. ലീജിയന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വി. പൗലോസിന്റെ ധീരത വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കട്ടെ!

അല്മായ സെമ്മിനാരിയോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു ബീഡാകോളേജ്

ജെ. സി. ചിറമ്മൽ

(മാനേജർ, സെ. ജോസഫ്സ് മോഡൽ ഹൈസ്കൂൾ, കരിയച്ചിറ, തൃശൂർ.)

“അല്മായപ്രേഷിത”രുടെ ജനവരി ലക്ഷത്തിൽ ശ്രീതോമസ് മാത്യു “കേരളത്തിൽ അല്മായ സെമ്മിനാരി” എന്ന ശീർഷത്തിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനം വായിച്ചു.

കേരളത്തിലേ അല്മായർക്കു ദൈവവിജ്ഞാനിയത്തിലും സഭാചരിത്രത്തിലും മറ്റും അവഗാഹം ഉണ്ടാകുന്നതിനും ഉത്തമ അല്മായപ്രേഷിതരെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിനും അല്മായ സെമ്മിനാരിയും അല്മായ സെന്ററും ഉപകരിക്കാതിരിക്കയില്ല. ആ ലേഖനം വായിച്ചപ്പോൾ ഒരു വയോജന സെമ്മിനാരിയുടെ കാര്യംകൂടി എന്റെ സ്മരണയിലുദിക്കുകയുണ്ടായി.

ഈയ്യുടെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നും റോമിൽ ചെന്ന ഒരു വൈദികൻ അവിടെക്കണ്ട ഒരു വൃദ്ധ വൈദികനെ ‘അച്ചാ’ എന്ന് ആദരവോടെ ആദിവാദ്യം ചെയ്തു. ആ എഴുപത്തിരണ്ടുകാരൻ ഉടനെ തിരിഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “ഞാൻ അച്ചനൊന്നുമല്ല. ബീഡാകോളേജിലേ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാണ്”. വൈദികരാകാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വൃദ്ധന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സെമ്മിനാരിയാണ് റോമിലുള്ള “ബീഡാകോളേജ്”. ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലണ്ട്, ഐർലണ്ട്, അമേരിക്ക, ക്യാനഡ, ആസ്ത്രേല്യ, തെക്കെആഫ്രിക്ക മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുവരുന്ന പെൻഷൻകാരാണ് പ്രസ്തുതകോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ. പട്ടാളമേധാവികളും വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരും, കോളേജ് പ്രൊഫസ്സർമാരും അവിടെ പഠിക്കാൻ ചെല്ലുന്നുണ്ട്. അതിശയിക്കുന്ന ജീവിതപരിശുദ്ധിയുള്ളവരും ഉണ്ട് അവരിൽ. വി. പൗലോസിനെപ്പോലെ തീക്ഷ്ണമതികളായ ചിലരേയും കാണാം.

ഇങ്ങനെ കത്താവിന്റെ മുമ്പിരിഞ്ഞോട്ടത്തിൽ ഉച്ചതിരിഞ്ഞു നാലുമണിക്കുശേഷം പണിക്കെത്തുന്ന ഈ വേലക്കാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഭാര്യ ഇല്ലാത്തവരോ ഭാര്യ മരിച്ചവരോ ആയിരിക്കും. ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ ആജീവനാന്തം പിരിഞ്ഞു താമസിക്കുവാനുള്ള ഭാര്യയുടെ സമ്മതപത്രവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണം. ലത്തീൻ പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇംഗ്ലീഷാണ് ബോധനഭാഷ. വിദ്യാർത്ഥി

കൾക്കു എഴുതാൻ കൈവിറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് പരീക്ഷ വാഗ്ദ്രുപേണയാണ്. അങ്ങനെ മൂന്നോ നാലോ കൊല്ലത്തെ അഭ്യസനത്തിനുശേഷം ലോകപരിചയത്തിന്റെ നിറക്കുടങ്ങളായ ഇവർ കത്താവിന്റെ വൈദികരായി പട്ടമേറു നാട്ടിലേക്കു സേവനത്തിനായി മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പോസ്റ്റ്മാസ്റ്റർ ജനറൽ ആയിരുന്ന ഒരു തമിഴൻ ബീഡാകോളേജിൽപോയി പഠിച്ചു വൈദികനായി മടങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ നവവൈദികർ പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അഭിഷേകകർമ്മത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാനായി എത്തുന്ന പുരോഹിതന്മാരിൽ ഇവരുടെ സ്വന്തം മക്കളും ഉണ്ടായേക്കാം. മക്കളുടെ കരങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ പട്ടം സ്വീകരിച്ചാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ പിതാക്കന്മാരും ഇവരുടെ ഇടയിലുണ്ട്.

കേരളത്തിലുംവേണം നമുക്കൊരു ബീഡാകോളേജ്. സെന്റ് ബീഡ് ഇംഗ്ലണ്ടിലേ ഒരു വിശുദ്ധനാണ്. പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. നമുക്ക് അങ്ങനെ പേരിടാൻ ഒരു പുണ്യവാനില്ല. നമ്മുടെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേര് സെന്റ് തോമ്മസ് കോളേജ് എന്നോ സവേരിയൻ കോളേജ് എന്നോ എന്തെങ്കിലുമാകാം. ഒരുകാര്യംതീർച്ചയാണ്. അതിൽ ചേരാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ധാരാളം ഉണ്ടാകും. അല്ലായ പ്രമുഖരായ ചില റിട്ടയർഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും നമ്മുടെ ചില അഭിവൃദ്ധിരമേണിമാരെ സമീപിച്ച് ഈ ആഗ്രഹം വെളിപ്പെടുത്തിയതായി അറിയാം.

ജീവിതത്തിന്റെ സായങ്കാലം ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിനായി സമർപ്പണം ചെയ്യാൻ മുതിരുന്നവർ മൂന്നുതരക്കാരാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വൈദികരാകാൻ കൊതിച്ചിരുന്നവരാണ് ആദ്യത്തെ കൂട്ടർ. സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമർപ്പണകൊണ്ട് അന്നുവകുത്ത് സാധിച്ചില്ല. മറ്റുചിലർ വിവാഹം സ്വാഗതം ചെയ്ത് അതിൽ പ്രവേശിച്ചവരാണ്. എന്നാൽ അനേകവർഷത്തെ ഭക്തിപരമായ ജീവിതഫലമായി ഇന്നവർ ലോകകാര്യങ്ങളിൽ വിരക്തരും ദൈവകാര്യങ്ങളിൽ ആസക്തരുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വൈദികനായി നിർദ്ദിഷ്ടകണ്ട ധീരകൃത്യങ്ങളും പാവനജീവിതവും മനസ്സിൽ

സ്വരൂപീകരിച്ചുകൊണ്ടവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണു്.

സഹതാപമഹിക്കുന്ന ഒരുവിധ പരിവർത്തനക്കാരാണു മൂന്നാമത്തേസെന്റർ. അവരും സാത്വികരാണു്. സഭയോടു് ഭക്തിയും സമുദായത്തോടു് മമതയും കടുംബത്തോടു് സ്നേഹവും അവർക്കുണ്ടു്. ഇടവകയുടെ വലംകയ്യു് എന്നാണു് വികാരിയച്ചന്മാർ അവരെപ്പറ്റി പറയുന്നതു്. നാടും വീടും വേണമെന്നുള്ളവരാണവർ. എന്നാൽ അപ്രതീക്ഷിതവും ദയനീയവുമായ ഒരു പരിണാമം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മക്കളെല്ലാം വളന്നു് ഉയന്നു് നെടുംമ്പുരകായ്സമന്മാരായി കഴിഞ്ഞു. പണ്ടു് എല്ലാം നാം താൻആയിരുന്ന അപ്പൻ ഇപ്പോൾ മുകളിൽ ചാരി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടപിടിച്ച ചെമ്പുപോലെ ഉപയോഗശൂന്യമായിരിക്കുന്നു. അമ്മയ്ക്കൊന്നെങ്കിൽ നല്ലവാക്കുംപറഞ്ഞു് മക്കളുടെകൂടെകൂടാനും അവരുടെ പ്രതാപങ്ങളിൽ പങ്കുചേരാനും സാമർത്ഥ്യമുണ്ടു്. അപ്പന്റെ നട്ടെല്ലു് വളയുന്നില്ല. ഭക്തനായ പിതാവു് മരൊറാനുചിന്തിക്കാൻ ഭാവിക്കുകയാണു്. തന്റെ നിലയ്ക്കും വിലയ്ക്കും ഒത്തരീതിയിൽ സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു് മാനമായി ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു കടന്നുപോകണം. റോമ്മയിലെപ്പോലെ കേരളത്തിൽ ഒരു ബീഡാകോളേജുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, തനിക്കും ഒരുപക്ഷേ ഒരു വൈദികനായി തന്റെ ജീവിത സാഹചര്യം നേടുന്നതിനും സഭയേയും സമുദായത്തേയും സേവിക്കുന്നതിനും കഴിയുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നരാണു് മൂന്നാമത്തേ കൂട്ടർ.

ശ്രീ തോമസ് മാത്യു വിഭാവനംചെയ്ത അല്മായസെമ്മിനാരിയും അല്മായസെന്ററും നടപ്പിൽവരുത്താമെങ്കിൽ, ബീഡാകോളേജും അതിനോടനുബന്ധിച്ചതന്നെ നടത്താൻ സാധിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് മാതൃഭാഷയായിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ബീഡാകോളേജിലെ അദ്ധ്യയനഭാഷ ഇംഗ്ലീഷാണെങ്കിൽ കേരളാ ബീഡാകോളേജിന്റെ അദ്ധ്യയനഭാഷ മലയാളമായിരിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയല്ലെ, അഭ്യസ്തവിദ്യക്കുല്ലാം അതു കരസ്ഥമല്ല എന്നൊരു പ്രലോഭനം പലർക്കുമുണ്ടാകാം. മലയാളത്തിൽ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ എവിടെനിന്നു കിട്ടും എന്നു പലരും ആവലാധിപറഞ്ഞേക്കാം. മലയാളത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രൊഫസ്സർമാരെ കിട്ടുമോ എന്നു് മരൊറാരു വൈഷമ്യം.

ഇതൊന്നും ഒരു പ്രശ്നമല്ല. നമ്മുടെ വൈദികർ ലത്തീനിലും ഇംഗ്ലീഷിലും പഠിച്ചിരുന്ന വേദവിജ്ഞാനസർകലങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ അവർക്കു വിഷമമുണ്ടാകുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. മറ്റുഭാഷയിലുള്ള

പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളും എഴുതിക്കൂട്ടിയ നോട്ടപുസ്തകങ്ങളും ഇന്നു് പാഠായുടെ തീരായയും ചിതലിന്റെ മുതലായും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മൾ പഠിച്ചിരുന്ന വേദകായ്കങ്ങൾ നമ്മുടെ സഹോദരരായ ഹൈന്ദവരോടു് അവർ അറിയുന്ന ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാനുള്ള സാധ്യത നമുക്കുണ്ടാകണം. അവർ അവരുടെ മതകായ്കങ്ങൾ നമ്മോടു് ഭംഗിയായ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ നാം അങ്ങോട്ടു് “അതൊക്കെ മലയാളത്തിൽ എക്സ്പ്ലൈൻ ചെയ്യാൻ എനിക്ക് വളരെ ഡിഫിക്ൾട്ടാണു്” എന്നു പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞാൽ മതിയോ. നമ്മൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലോ റോമിലോ സിറിയയിലോ ജീവിക്കുന്നവരും ജീവിക്കേണ്ടവരും അല്ല. ഈ ദേശീയാടിസ്ഥാനത്തെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണു ഭാഗ്യസ്ഥരണാഹ്നായ പന്തിമൂന്നാം ലെയോ മാപ്പാപ്പ നമുക്കു നല്ല ന ഉൽബോധനവും. “Thy Sons, O India, are Thy Salvation” “ഓ ഭാരതമേ നിന്റെ മക്കൾ തന്നെയാണു് നിന്നിൽ രക്ഷണീയ ഭാരത്യം നിറുഹിക്കേണ്ടവർ”

സ്ഥാപനങ്ങളുടെ രാജ്യമായ കേരളത്തിൽ ഇങ്ങനൊരു വയോജനകലാലയം ചമയ്ക്കുവാൻ യാതൊരു അസാധ്യതയും ഇല്ല. സഭയുടെ എല്ലാ ആദ്ധ്യാത്മികമണ്ഡലങ്ങളിലേക്കും ഉൽഗമിക്കുവാൻ സഭ അല്മായർക്കു എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള പ്രചോദനങ്ങൾ നല്ലന ഒരു കാലമാണിതു്. പതിനൊന്നാംപീയൂസ് മാപ്പാപ്പയുടെ ആ പ്രഖ്യാത പ്രസ്താവനയ്ക്കുശേഷം അല്മായരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സഭയുടെ വീക്ഷണകോണുതന്നെ വിശാലവും വികസിതവുമായിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ദ്രവസ്വരത്തിൽ അന്നു പറഞ്ഞു, അല്മായർ തിരുസ്സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരല്ലയെന്നു്. ചുറ്റും വിന്നിരുന്ന കട്ടിനാളന്മാർ അതുകേട്ടു് പരിഭ്രാന്തചിത്തരായി. അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു “അതേ അല്മായർ തിരുസ്സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരല്ല. പിന്നയോ അവരാണ് തിരുസ്സഭ”-Lay men do not belong to the Church, but they are the Church.

കേരളത്തിൽ ഒരു അല്മായസെമ്മിനാരിയും, അല്മായസെന്ററും ബീഡാകോളേജുമെല്ലാം അടുത്തകാലത്തുതന്നെ ഉദയംചെയ്യുമെന്നു പ്രത്യംഗിക്കുന്നു. ഒരു കായ്കമാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി. അപരബുദ്ധി ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കണം. റീത്തിന്റെ അട്ടഹാസങ്ങളും ജാതിയുടെ കൂക്കുവിളിയും അതിനെ അലങ്കോലപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. ഇന്നു പാഴായിപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, പകമതികളും അനുഭവസമ്പന്നരായ അനേകരുടെ നിഷ്കാമസേവനം കേരളസഭാമാതാവിനു വലിയ ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിഭവിക്കുകയുംചെയ്യും.

അല്മായന്റെ കർമ്മോത്സുകഭാഗഭാഗിത്വം

II

ഡോ. ജേക്കബ് വെള്ളിയാൻ

ഇടവകകളുംബത്തിന്റെ ആരാധന

'ഐക്യത്തിന്റെ കൂദാശ'യാണല്ലോ സഭ. അതിനെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്ന ഓരോ ആരാധനാ സമൂഹവും ഓരോ കുടുംബമാണ്. ദിവ്യബലിയെന്നു പറയുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന്റെ കുടുംബാരാധനയാണ്. ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ കുടുംബവിരുന്നാണ് ദിവ്യബലി. പ്രേക്ഷകരെ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു തീയേറ്ററല്ല ഇടവകപ്പള്ളി. കുടുംബാംഗങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്ന ഭവനമാണത്. ഇടവകാരാധനയിൽ പ്രബുഖഭാഗം വഹിക്കുന്ന വൈദികർ പിതാവായ ദൈവത്തെ "അരൂപിയിലും സത്യത്തിലും" (in Spiritu et veritate) ആരാധിക്കുവാൻ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സമൂഹത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷംവഹിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ അവരുടെ ഐക്യം കാണിക്കുമാറ്, വൈദികന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലും ക്ഷണത്തിലും അവർ ഗാനമാലപിക്കയും, ഉത്തരം പറയുകയും, ശ്രവിക്കുകയും, ധ്യാനിക്കുകയും, ഭോജനം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ഇടവകവികാരി മെത്രാന്റെ സ്ഥാനമാണു വഹിക്കുന്നത്, എന്ന് വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും (Art. 41, 42) ഇടവകയുടെ സാമൂഹ്യാരാധനാപ്രകൃതി വ്യക്തമാണല്ലോ.

ദിവ്യബലിയിൽ വിവിധ ചുമതലകൾ

ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരം മുഴുവനും ചേർന്നാണ് ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നത്. അതു വൈദികന്റെ വ്യക്തിപരമോ രഹസ്യമോ ആയ ഒരു ചടങ്ങല്ല. ഇടവകപ്പള്ളിയുടെ ആരാധനക്രമം, ഒരു സാമൂഹ്യചടങ്ങാണെന്നും, അതിൽ ഓരോ ഇടവകക്കാരനും ഉത്തരവാദിത്വവും ഭാഗഭാഗിത്വവുമുണ്ടെന്നുമുള്ള മൗലികതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി അവബോധമുണ്ടായെങ്കിലേ ആരാധന നവോത്ഥാനസംരംഭങ്ങളുടെ അർത്ഥം മുഴുവനായി നമുക്കു മനസ്സിലാകൂ. "തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരും — പുരോഹിതനോ, അല്മായനോ ആരായാലും—ആരാധനക്രമത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾക്കും, റീത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും അനുയോജ്യമായി അവരവരുടെ ഭാഗം പൂർണ്ണമായി നില്പ്

വിക്കണം. അപ്രകാരം കടപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ അനുഭവിക്കാവൂ (Art. 28).

ദിവ്യബലിയിൽ ക്രിസ്തുവും, വൈദികനും, വിശ്വാസികളും അർപ്പകരാണു്. വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളിലെ പ്രധാന കാർമ്മികനായ ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയോടു കൂടി നിത്യപിതാവിനു സ്തുതിയും, കൃതജ്ഞതയും, ബഹുമാനവും നൽകുന്നു. അതോടൊന്നിച്ചു അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെയും തന്റെ സഭയെയും (പരമപിതാവിനു്) ഒരു ബലിയായി അർപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ നിസ്തലമായ ഓഹരിമൂലം. ദിവ്യകാരുണ്യപ്രാർത്ഥനയുടെ കാർമ്മികനാണു് വൈദികൻ. അദ്ദേഹം ഒരു നിശ്ചിതസ്ഥലത്തുകൂടിയിരിക്കുന്ന സഭയുടെ മേൽ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നു; സാർവത്രികസഭയുടെ നാമത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിലെയും, വി. കർമ്മങ്ങളിലെയും, ദൈവവചനമായ ജീവന്റെ അപ്പം വിഭജിച്ചു അദ്ദേഹം തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളായ വിശ്വാസികൾക്കു നൽകുന്നു.

വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതാം സമ്പാദിക്കേണ്ടതു്, പ്രധാനമായും ആരാധനക്രമത്തിലൂടെയാണു്. പ്രത്യേകിച്ചും രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പരിത്രാണകർമ്മങ്ങളിൽ, അതായതു്, ദൈവമഹത്വവും നമ്മുടെ വിശുദ്ധീകരണവും, സാധിക്കുന്നതു് വി. കർമ്മങ്ങളിലൂടെയാണു്. ആകയാൽ വിശ്വാസികൾ ഇതിൽ സന്നിഹിതരാകുകയും, സജീവമായി ഭാഗഭാഗിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

കർമ്മോത്സുക ഭാഗഭാഗിത്വത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ ആരാധനക്രമം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടണമെന്നതാണു് കൗൺസിലിന്റെ പൊതുവായ താല്പര്യം. ബോധാത്മകമായ ഭാഗഭാഗിത്വത്തിനു ഇതാവശ്യമാണു്. തിരുക്കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വിശ്വാസികൾ ബാഹ്യമായും, ആന്തരികമായും പങ്കെടുക്കണം;

കാരണം, അതിന് അനുയോജ്യമായവിധത്തിൽ ആത്മശരീരങ്ങളോടെയാണ് ദൈവം നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചത്. പ്രാർത്ഥനകളുടെയും, കർമ്മാനുഷ്ഠാനവിധികളുടെയും അന്തരാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി ബോധാത്മകമായ രീതിയിലാണ് അവർ ആരാധനക്രമത്തിൽ ഭാഗഭാഷകളാകേണ്ടത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ കഴുകപ്പെട്ട ദൈവപുത്രന്മാരുടെ സമൂഹത്തിലാണ് തിരുക്കമ്മീസയത്തു നില്ക്കുന്നത് എന്ന അവബോധം ഓരോ വിശ്വാസിക്കും ഉണ്ടാകണം. "രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ എവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നുവോ, അവിടെ അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഞാനുണ്ട്" (മത്താ. 18-20) എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ് അവരെല്ലാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള ഈ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത ആരാധനക്രമാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഒരുവനെ ക്രിസ്തുവുമായും ക്രിസ്തുവഴി സഹോദരമായും ബന്ധിക്കുന്നു. ഈ ബന്ധനങ്ങൾ അതുല്യമായവിധം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം കഴിവതും കൂടുതലായി നടത്തുവാൻ ഓരോ വിശ്വാസിയും ശ്രമിക്കണം. "പുരോഹിതന്റെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനസ്വീകരണത്തിനുശേഷം, അതേ ബലിയിൽ വിശ്വാസികളും വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൈകൊള്ളുന്ന പതിവ് അത്യധികം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. വി. ബലിയിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗമാണിത്" (Art. 55). ഞായറാഴ്ചകുർബ്ബാനയെ സ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു കൂടുതൽ വാസ്തവമായിത്തീരണം. ഞായറാഴ്ചകുർബ്ബാനയുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് വി. ക്രിസോസ്റ്റം പഠിപ്പിക്കുകയാണ്, "കത്താവിൽ എന്നതുപോലെ എല്ലാവരും പങ്കെടുക്കുന്നതിനാൽ ഈ ഭോജനം (ദിവ്യകാരുണ്യം) സഹോദരൈകൃത്തിന്റേതാണ്. ഈ ഭോജനത്തിൽനിന്നു മാറിനില്ക്കുകയെന്നത്, കത്താവിൽനിന്നു അകന്നുനില്ക്കുകയാണ്. സഹോദരങ്ങളോടുകൂടി പങ്കിടുകഴിക്കുന്നതാണ് ഞായറാഴ്ചത്തേ ഭോജനവും" (Pg. 61, 227). ഓരോ വിശ്വാസിയും ആരാധനക്രമാനുഷ്ഠാനത്തിലുള്ള വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതോടൊപ്പം വൈദികനോടുചേർന്ന്, തങ്ങൾക്കു മാതൃദാസിയായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അവകാശത്തിനുസൃതമാംവിധം ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുവാനുള്ള നിയോഗം വസ്തുതയും ചെയ്യണം. വൈദികന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു അർത്ഥമറിഞ്ഞു ഉത്തരം പറ

യുകയും വിശ്വാസികൾക്കുള്ള ഗാനങ്ങളും മാറ്റം ഭക്തിപുരസ്കാരം ആലപിക്കുകയും ചെയ്യണം. വിശ്വാസികൾ വൈദികന്റെ പ്രാർത്ഥനകളെ കേവലം ശ്രദ്ധിക്കുക മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ മറുപടി വഴി ദൃഢീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനു മകുടോപദേശമാണ് പല പ്രാവശ്യം ജനങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്ന "ആമ്മേൻ". വി. അഗസ്റ്റീനോസിന്റെ വാക്കുകളിൽ വൈദികന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് വിശ്വാസികൾ നൽകുന്ന അംഗീകരണത്തിന്റേയും സ്ഥിരീകരണത്തിന്റേയും അടയാളമാണിത്.

ആരാധനക്രമത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട ശരീരഭാവങ്ങൾ (നില്ക്കുക, ഇരിക്കുക, മുട്ടുകുത്തുക, സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുക), അവരുടെ ആരാധനാത്മകമായ മനോഭാവത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉതകുന്നവയായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ബാഹ്യചേഷ്ടകളും, ക്രൈസ്തുവസഹജീവികളോടുചേർന്നുള്ള ഗാനാലാപങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തോടു നമ്മെ അനുരൂപരാക്കുന്നു.

സഹോദരരുടെ ദൈവസ്തുതിപ്രിയോടുകൂടി നമ്മുടെ ഗാനവും അലിഞ്ഞുചേർന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയരുന്നോർ പുതിയ നിയമത്തിലെ സമൂഹാരാധനയുടെ പ്രകൃതിയും, വിശ്വാസികളുടെ ഐക്യവും നമുക്കു കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കും. അപ്പോൾ പരസ്പരസ്നേഹത്തിനു വിരോധമായുള്ള "എല്ലാ അശുദ്ധിയിൽനിന്നും, ദുഷ്ടതയിൽനിന്നും അന്ധ്യതയിൽനിന്നും, വഞ്ചനയിൽനിന്നും ക്രൂരതയിൽനിന്നും വിമുക്തരാക്കി, ... തമ്മിൽത്തമ്മിലും, എല്ലാവരോടും സ്നേഹവും ഐക്യവും നിന്റെ കരുണയാലും അനുഗ്രഹത്താലും ഞങ്ങളിൽ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യേണമെ". എന്നു ഉള്ളുകി ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഏവരും പ്രേരിതരാകും. ഈ പ്രാർത്ഥനസ്തുതിരൂപമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണയും അനുഗ്രഹവും സ്നേഹനാഥനിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും.

"അല്മായർവഴിമാത്രമേ സഭയ്ക്ക് ചില സ്ഥലങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ഭൂമിയുടെ ഉപ്പായിത്തീരുന്നവൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും അവളെ സജീവമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ അല്മായർ പ്രത്യേകമാംവിധം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു".

(തിരുസ്സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രി No. 33)

ബസ്സിൽ സിറിലി.....

ശ്രീ തോമസ് മാത്യു

“നിറുത്തണം” ഒരു എഴുപതുക്കാരൻ പാഞ്ഞു വന്ന ബസ്സിന്റെരണ്ടര കടന്നിട്ടി. ബസ്സ് അല്പം അകലെമാറിനിന്നു.

കണ്ടക്ടർ: എവിടെ പോകാനാ കാണോരേ.

വൃദ്ധൻ: മകളെ കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന വീട്ടി പോകാനാ. ആ ബേങ്കുകവലേവ് ഇറങ്ങിയാമതി.

കണ്ടക്ടർ: ഏതു ബാങ്കുകവലയാ.

വൃ: ആ ബേങ്കുകവലയേ. അറിയാന്തേലെ.

കണ്ടക്ടർ: എത്രമാകട്ടെ. വേഗംകേറിക്കോ, പിറകേ വേറെ ബസ്സുവരുന്ന.

വൃ: എനിക്കു നില്ലാൻമേലേ മക്കളെ. തലച്ചുറ്റം ഇരിക്കാൻ ഒരു സിററുതരാമെങ്കിൽ പോരാം.

ആ അഭ്യർത്ഥന ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ടെന്നപോലെ കണ്ടക്ടർ പിൻസീററുകുളിലിരുന്നവരുടെനേരെ ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചു. ബാലന്മാർ, കോളേജുകാരന്മാർ, യുവാക്കൾ, മധ്യവയസ്കർ. അങ്ങനെ ചോരയും നിരമുള്ള ഭാഗ്യവാന്മാർ പലർ ബസ്സിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിററില്ലാഞ്ഞിട്ട് നാലഞ്ചുപേർ നില്ക്കുന്നുമുണ്ട്. ആരുമാതം ശബ്ദിക്കുന്നില്ല. കണ്ടക്ടർ അവരുടെ മൗനമറുപടി ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ടെന്നപോലെ:

“കാണോരെ സിററില്ലല്ലോ”

വൃ: “ഈ മക്കളുവല്ലവരാ ഒരു സിററു ഒഴിഞ്ഞു തരത്തില്ലേ. എന്റെ മോക്കു ദീനം കൂടുതലാണെന്നു കേട്ടെ”. ആ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് ഒരു കോളേജുകാരനാണ് അകത്തുനിന്നു പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ മറുപടി കൊടുത്തത്. “വയസ്സുന്മാരൊക്കെ വീട്ടിലിരിക്കത്തില്ലേ. ബസ്സു വിട്ടുപോകുന്നുണ്ടോ?”

കണ്ടക്ടർ: “കാണോരേ അടുത്ത ബസ്സിൽപോരെ”. ബിസിലടിച്ച്. ബസ്സ് അതിശീഘ്രം പാഞ്ഞു നീങ്ങി. നിരാശനായി, നിന്നിമേഷനായി വൃദ്ധൻ അതു നോക്കിക്കൊണ്ടു അല്പനേരം നിന്നുപോയി. “അടുത്ത ബസ്സിൽ എങ്ങനെയെങ്കിലും കയറിപ്പറന്നോ” അയാൾ ഉള്ളിൽക്കണ്ടു.

അതാ വരുന്നു ചുവപ്പൻ പാവായടുത്തൊരു ആനബസ്സ്. പതിവുപോലെ കടന്നിട്ടി. “നിറുത്തണം” എന്നയാൾ ഉറക്കെ അലറി. കാണാ

ത്തമട്ട്, കേൾക്കാത്തമട്ട് ബസ്സ് പാഞ്ഞുപോയി. ആ വഴിയേവന്ന ഒരു മാന്യൻ വൃദ്ധനെ ഗുണഭോഷിച്ചു: “കാണോരേ ആ ബസ്സോപ്പിൽ പോയി നില്ക്കൂ. അവിടെയേ സക്കാരുബസ്സു നിറുത്തൂ”.

മുക്കിന്റെ അററത്തു എത്തിപ്പിടിച്ചനിന്നിരുന്ന കണ്ണാടി അല്പം ഉയർത്തി വൃദ്ധൻ അങ്ങു വിദൂരതയിലേക്കു നോക്കി. അകലെ ഉയർന്നില്ലെടു ഒരു ചുവന്ന ബോർഡ്. വടിയുന്നി അയാൾ അങ്ങോട്ടുനീങ്ങി. ഇതിനിടയിൽ മരൊറരുബസ്സും കടന്നുപോയി. അയാൾ ബസ്സോപ്പിലെത്തി. “ഇനി വരുന്ന ബസ്സിൽ കയറുകതന്നെ. ഇനി നില്ലാൻമേലെന്നോ സിററുകിട്ടിയാലേ പോരുകയുള്ളൂ എന്നോ ഒന്നും പറയേണ്ട. കയറുകതന്നെ. തുങ്ങി നിന്നെങ്കിലും സ്ഥലത്തെത്തണം. എന്റെ മോക്കു ദീനം. അതു കൂടുതലാണെന്നല്ലേ ആ കമ്പനീപോണെ ചെക്കൻവഴി അവൾ പറഞ്ഞയച്ചത്. ദൈവമേ! നിത്യസഹായമാതാവേ! എന്റെ മോക്കു ആപത്തൊന്നും വരുത്തല്ലേ”.

അതാ വരുന്നു ഒരു ചെപ്പവറുബസ്സ്. വൃദ്ധൻ കടന്നിട്ടി. വണ്ടിനിന്നു. മണലിട്ടാൽ താഴാത്തവണ്ണം ആളുണ്ടതിൽ. ചവിട്ടുപടിയന്തേൽ വിരലുനി വച്ചാലിന്റെ മട്ടു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നവരുമുണ്ടു നാലഞ്ചുപേർ.

കണ്ടക്ടർ: ആരെങ്കിലും ഇറങ്ങാനുണ്ടോ. ആരുമില്ല? കാണോരെ ബസ്സിൽ സ്ഥലമില്ലല്ലോ. ആരും ഇറങ്ങാനുമില്ല. അടുത്ത ബസ്സിൽപോരെ.

വൃദ്ധൻ: അയ്യോ മക്കളെ നാലു ബസ്സുകടന്നു പോയി. മോക്കു സുഖക്കേടു കൂടുതലാ. ഒന്നു കൊണ്ടുപോണേ.

ആ പരാതിയൊന്നും കേട്ടുനില്ലാതെ കണ്ടക്ടർ ബിസ്സിലുതി. ബസ്സ് ഓടിയകന്നു.

“ദൈവമേ, മാതാവേ, ആ ആദ്യത്തെ ബസ്സിൽ കയറിയാ മതിയാന്നു. എങ്ങനെയെങ്കിലും മോക്കു ദൈവമേ വീട്ടിലെത്തിയേനെ. പഠിച്ചും മറ്റുമുള്ള പിള്ളേരു ഈ വയസ്സനു ഒരു സിററുതരമെന്നോത്താ ചോദിച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ പുള്ളേരുണ്ടോ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യാൻപോണു”. വൃദ്ധൻ ആത്മഗതംചെയ്തു.

അതാ മരൊറരു ബസ്സ്. കടന്നിട്ടി. ബസ്സുനിന്നു. ആളുകൾ കുറവാണു. എങ്കിലും ഇരിക്കാൻ

സീററില്ല, അഞ്ചാറുപേർ കമ്പിയിൽ തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നു. വൃദ്ധൻ കയറി.

കണ്ടകൂർ: "ആ കമ്പിയിൽ പിടിച്ചോ".

ഒരു കയ്യിൽ കൂടയും വടിയും മുറുക്കാൻപൊതിയും ഉടുതണിയുടെ ഒരഗ്രവും ഒതുക്കിപ്പിടിച്ചും മറുകൈകൊണ്ട് കമ്പിയിന്മേൽ ആഞ്ഞുതുങ്ങിയും വൃദ്ധൻ യാത്രയാരംഭിച്ചു.

കണ്ട: "എങ്ങോട്ടാ കാണോരെ"

വൃ: ആ ബേങ്കുകവലേലിറങ്ങണം".

കണ്ട: "ഓ ചിട്ടുപിടിച്ചോ. 40 പൈസ".

വയസ്സൻ കൈനീട്ടി. ഉടുതണിത്തൂപ്പ് താഴെ വീണു. എങ്കിലും ടിക്കറ്റു കൈക്കലാക്കി.

വൃ: "കാതു മുറുക്കാൻപൊതിയിലാ മോനേ. ഇറങ്ങാൻനേരത്തു തരാം".

വണ്ടി ഇളകിയും ചരിഞ്ഞും സൈഡുകൊടുത്തും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ഇടകിടയ്ക്ക്, സീററിലിരിക്കുന്നവർപോലും തെറിച്ചുപോകത്തക്ക സഡൻബ്രേക്കും. ഒരു വളവു തിരിയുന്നതിനിടയ്ക്ക് വൃദ്ധൻ വിഴാൻ ഭാവിച്ചു. അടുത്തു നിന്നിരുന്ന യാത്രക്കാരൻ താങ്ങി "ഇങ്ങനെ എത്രനേരം നില്ക്കും. കാലു വിറയ്ക്കുന്നു. ആ പഴയ അഭ്യർത്ഥന ആവർത്തിച്ചാലോ, പണ്ടത്തേ അനുഭവംവെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ് മിടുക്ക്. തലകറങ്ങി വീണാലും വേണ്ടില്ല. ഇനി സീററുചോദിച്ചു നാണിക്കയില്ല, ഈ വയസന് സീററുമാറിത്തരാൻ ആരുമുണ്ടാവില്ല." അയാൾ വിചാരിച്ചു.

ഏതാനും മൈലുകൾകൂടി വണ്ടി മുമ്പോട്ടുനീങ്ങി. നില്ലാൻ തീരെ സാധ്യമല്ല എന്ന പതനത്തിലെത്തി വയസ്സൻ. രണ്ടും കല്പിച്ചു ചോദിക്കുകതന്നെ. അയാൾ ഉറച്ചു.

വൃദ്ധൻ: മക്കളെ ഒരു സീററു തരാമോ. നില്ലാൻമേല. തല ചുറ്റുന്നു.

യാചനാ ഭാവത്തിൽ ആ വൃദ്ധനയനങ്ങൾ സീററിലിരിക്കുന്നവരുടെ നേരേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. പല കണ്ണുകളുമായി അതിടഞ്ഞു. ഒരു പുച്ഛഭാവം, ഒരു നീരസം, ഒരവജ്ഞ, ഒരവഗണന. പലരുടേയും കണ്ണുകളിൽ അങ്ങനെ പല ഭാവങ്ങൾ നിഴലിച്ചുനിന്നു.

യുവാക്കൾ, മധ്യവയസ്സർ, മാന്യന്മാർ അവരാരും ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞു ആ വൃദ്ധന്റേപ്പോലെതന്നെ ഒന്നിരിക്കാൻ കൊടുത്തില്ല. എന്തൊരുലോകം. എന്തൊരു മരിയാദ. കേരളമക്കളെ നിങ്ങളെന്നിനിക്കാരുണ്ടെന്നിന്റെ ഞാലപാഠങ്ങൾ പഠിക്കും. യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ വൃദ്ധക്കും അംഗവിഹീന

ക്കും കൈക്കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി വണ്ടിയിൽ കയറുന്നവർക്കുമെല്ലാം എന്തൊരു മാനുഷം എഴുന്നേറ്റു സീററുകൊടുക്കുമെന്നു അന്നാടുകൾ സന്ദർശിച്ചവർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. സംസ്കാരത്തിന്റെ നിറകൂടമായ ഭാരതമക്കൾ, അഹിംസയും അക്രമരഹിതവുമായ കടുംബസ്വത്തായുള്ള ആർഷഭാരതസന്താനങ്ങൾ മരിയാദയുടെ, ആദ്യചരിതപത്ഥിന്റെ പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ.

ഉണ്ട്. നല്ലയാളുകളും ലോകത്തിലുണ്ട്. അങ്ങു മുമ്പിലത്തേ സീററിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരു 45 കാരൻ പിറകോട്ടുനോക്കി. അഭ്യർത്ഥനയുയർത്തിയ പട്ടുവൃദ്ധനെ പെട്ടെന്ന് ഒന്നു നോക്കിക്കണ്ടു. "അപ്പപ്പാ സീററു ഞാൻ തരാമല്ലോ" അയാൾ പറഞ്ഞു.

ആ മധ്യവയസ്സൻ എഴുന്നേറ്റു വൃദ്ധന്റെ പക്കലേക്കു നീങ്ങി. അയാളെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ചു സീററിലിറങ്ങി. ചുറ്റുമിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ എന്തോ പ്രഹരമേറ്റതുപോലെ മഞ്ഞളിച്ചിരുന്നു.

"ആ പട്ടുകിളവനെന്തിനു വലിഞ്ഞുകേറി. എഴുന്നേറ്റുനില്ക്കാൻ ജീവനില്ലാത്ത ഇവറുകൾ യാത്രക്കിറങ്ങിയിരിക്കുന്നു! അല്ല എന്തിന് അയാളെ പഴിക്കുന്നു. സീററു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ മാനമായിരുന്നേനെ. ആ മധ്യവയസ്സൻ ചെയ്തതു ശരിയാണ്. അങ്ങനെയായിരുന്നു ഞാനും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു്. ഇനിയൊരു ചാൻസുവന്നാൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യണം.....ഇങ്ങനെ കരുണയോടെ പെരുമാറാൻ ആളുകളില്ലെങ്കിൽ വയസ്സന്മാരും അവർന്മാരുമൊക്കെ എങ്ങനെ ജീവിക്കും....."എന്നിങ്ങനെ പല ആശയങ്ങളും ആ മാനുഷന്റെ പ്രവർത്തിയെ അനുകൂലിച്ചും പ്രതികൂലിച്ചും ആ യുവാക്കളുടെ മനസ്സിൽക്കൂടി കടന്നുപോയി.

ബസ്സിന്റെ ഇരമ്പലിൽ ഒരാളുടെ ശബ്ദംമാത്രം വീണ്ടുമുയർന്നു. വൃദ്ധൻ തന്റെ ഉപകാരിയോടു പറഞ്ഞു: "മോനേ, എന്നെ ആ ബേങ്കുകവലേലു് ഇറക്കാൻ പറയേണു്".

മധ്യവയസ്സൻ: "ഞാനും അവിടെയാണപ്പപ്പാ ഇറങ്ങുന്നതു്. അപ്പപ്പന് എവിടെ പോകാനാ",

വൃദ്ധൻ: "എന്റെ മോളു് അന്നക്കട്ടിനെ കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന വീട്ടി പോകാനാ. അവൾക്കു ഛർദ്ദിലും പയററിച്ചുക്കുവുമാണെന്നു് കമ്പനിപ്പോണെ ഒരു ചെക്കൻവഴി പറഞ്ഞുവെച്ചു. കൺട്രോളുകിട്ടണെ പച്ചരി തിന്നിട്ടു് ഇന്നാളവൾക്കു് ഇങ്ങനെയാരുദിനം വന്നതാ. ഞാൻ പിന്നെ ഗർഭന്റേതു് ആതുപത്രിച്ചെന്ന് ഇത്തിരി മരുന്നുമേടി ചോണ്ടു കൊടുത്തു് ആ ദിനം ചൊറുത്തു്".

ഏതാനും മിന്നിട്ടുകൾ കഴിഞ്ഞു. വണ്ടി ബാങ്കുകവലയിൽ ചെന്നുനിന്നു.

മധ്യവയസ്സ് ന്ൻ: “അപ്പപ്പാ ദാ ഇതാണു ബാങ്കുകവല ഇറങ്ങിക്കോ”.

അയാൾ ആ വൃദ്ധനെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ച് ബസ്സിൽനിന്നുറങ്ങാൻ സഹായിച്ചു. കണ്ടക്ടർ ബിസിലുതി. വണ്ടിനീങ്ങി. മുകുതയെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു യുവാവ് കണ്ടക്ടറോടു ചോദിച്ചു:

“അതാരാണോ മാനുസ്”.

കണ്ടക്ടർ: “അതാ വക്കീൽസാറല്ലേ, എം. സി. ചെറിയാൻ”.

ഒരു യാത്രക്കാരൻ: “ഇങ്ങനെ ചെലവില്ലാത്ത ഒരു സഹായമെങ്കിലും ചെയ്യാൻ മനുഷ്യരുടെ കൈമിട്ടെല്ലകിൽ പിന്നെ വയസ്സന്മാരും, സുഖക്കേടുകാരുമൊക്കെ എങ്ങനെ ജീവിക്കും”.

വൃദ്ധൻ മകളുടെ വീട്ടിലേക്കു വടിയുന്നി നടന്നു. ചെറിയാൻ: “മകളുടെ വീടു എത്ര ദൂരത്തിലാണപ്പപ്പാ”.

വൃദ്ധൻ: “ആ ചന്തയുടെ തൊട്ടു പിറകിലാണമോനെ”.

ചെറി: “ഞാനും ആ വഴിക്കാ പോകണം. അപ്പപ്പനെ ചന്തവരെ കൊണ്ടുവന്നാക്കാം”.

വൃ: മോന്റെ വീടെവിടെയാ മോനേ. ചെറി: എന്റെ വീടു ഒത്തിരി ദൂരയാണപ്പപ്പാ. ഞാനീ ടൗണിലാ ജോലി ചെയ്യുന്നതു്”.

വൃ: രാവിലെ വീട്ടിനു ഇറങ്ങിയതാ മോനേ. നാലഞ്ചു ബസ്സ് കടന്നുപോയി. ആദ്യബസ്സിൽ സ്ഥലമൊണ്ടാൻ. ഒരു സീററുതരാമോന്ന് ചോദിച്ചിട്ടു് ആരുതന്നില്ല. ഇരുനീട്ടെല്ലകിൽ തല ചുറ്റും. പിന്നെ, എങ്ങനെയെങ്കിലും മകക്കുടെ വീട്ടിലെത്തിയാമതിനോത്തു് ഈ വണ്ടിയേക്കേറീതാ. എന്റെ മോൻ, എനിക്കു സീററുതരാൻ എങ്ങനെ തോന്നി. ഇപ്പഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാരൊന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യല്ലല്ലോ.

ചെറി: “അപ്പപ്പാ, ഞാൻ സെ. വിൻസെൻറ് ഡിപോൾ സംഘത്തിലേ ഒരു പ്രവർത്തകനാണു്”.

വൃ: ഞങ്ങളുടെ എടവകേലും ഒണ്ടു മോനേ അങ്ങനെ ഒരു സങ്കം.

ചെറി: പാവപ്പെട്ടവക്കും വൃദ്ധന്മാക്കും, ആരും പോരുമില്ലാത്തവക്കും കഴിയുന്ന സംഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയെന്നതാണു് ഞങ്ങളുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തനം. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തെങ്കിലേ നമുക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സീററുള്ള അപ്പപ്പാ. അവിടെ സീററുകിട്ടാൻവേണ്ടിയല്ലേ അപ്പപ്പന് ബസ്സിൽ സീററു് തന്നതു്.

വൃ: വളരെ ഉപകാരം മോനേ. ദാ ആ കാണുന്നതാ എന്റെ മോക്കുടെ വീടു്. ഞാനിനി തനിച്ചുപൊയ്ക്കൊള്ളാം.

വൃദ്ധൻ മകളുടെ വീട്ടുപടിക്കലെത്തിയപ്പോഴേക്കും ആരോ പറഞ്ഞു: മകൾ അരമണിക്കൂർമുമ്പു് മരിച്ചുപോയെന്നു്...

വിറച്ചും പിടഞ്ഞും വൃദ്ധൻ വീട്ടിലെത്തി. കുഞ്ഞുമക്കളും ബന്ധുജനങ്ങളും വിങ്ങിപ്പൊട്ടിക്കരയുന്നു. അപ്പപ്പനെ കണ്ടപ്പോഴേക്കും അവർ കൂട്ടുകാരായി.

വൃദ്ധൻ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ മകളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ആ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞിരുന്നു. ചുണ്ടുകൾ നിശ്ചലമായിരുന്നു. ആ വത്സലപിതാവു് ഓമനമകളെ കെട്ടിപ്പണൻ കരഞ്ഞു: “എന്റെ മോളെ അപ്പനോടു് എന്തേ മിണ്ടാത്തെ... അപ്പനോടു് പിണക്കമാണോ.....എന്റെ അനക്കട്ടി.....നിന്നെ ജീവനോടെ കാണാൻ നിന്റെ അപ്പന്.....പറീല്ലല്ലോടി.....എനിക്കു നേരത്തേ വണ്ടികിട്ടില്ല മോളേ.....സീററു കിട്ടില്ല...”

ആ സംഗീതവും നിലച്ചു. ആ വീണക്കമ്പിയും പൊട്ടി. വൃദ്ധൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു നിലപതിച്ചു.

എത്രകൊണ്ടു സെ. വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സഖ്യത്തിൽ അംഗമാകണം?

- 1) ഈ സഖ്യത്തിൽ പാവങ്ങളെ ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും സഹായിച്ചാശ്ചസിച്ചിടുന്നതുവഴി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (“എന്റെ ഈ എളിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുവനു ചെയ്തപ്പോഴൊക്കെയും എനിക്കുതന്നെ ചെയ്തു” എന്നു ക്രിസ്തുനാഥൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു). ഇതു പ്രായോഗികമാകുന്നതിനുവേണ്ട ഉത്തേജനവും പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഈ സഖ്യത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.
- 2) വിശ്വാസം സജീവവും പ്രാവർത്തികവുമാകാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഈ സഖ്യം വിശ്വാസത്തിന്റെ—സാക്ഷാൽ ക്രിസ്തുവിജീവിതത്തിന്റെ—പരിശീലനക്കളരിയാണ്.
- 3) ഈ സഖ്യം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അനുഭവക്ഷണീയകടമയായ ഉപവിപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. ഈ കടമ നിർവഹിക്കുവാൻ സഖ്യം അംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു.
- 4) കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്നവരെ സന്ദർശിച്ചു സഹായിക്കുന്നതുമൂലം സ്വന്തം ദുഃഖങ്ങളിൽ ആശ്വാസവും ശാന്തിയും ലഭിക്കും.
- 5) ഇതിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം പ്രത്യേകമായ ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളും വിലയേറിയ ആത്മീയസമ്പത്തും നേടിക്കരുന്നവയാണു്.

വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ഡിക്രികൾ

“Lumen Gentium” എന്ന പേരിൽ 1964 നവംബർ 21-ാം തീയതി ഔദ്യോഗികമായി വിളംബരം ചെയ്യപ്പെട്ട “സഭാഘടന”യെക്കുറിച്ചുള്ള ഡിക്രിയുടെ നാലാം അധ്യായം. 9 ഖണ്ഡികകളുള്ള ഈ അധ്യായം അല്മായർക്ക് സഭയിലുള്ള സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നു. 5 എതിരെ 2151 വോട്ടുകളോടുകൂടി ഈ ഡിക്രി പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. *

അദ്ധ്യായം നാല്

അല്മായർ

32. ദൈവജനത്തിലേ അംഗങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ അല്മായരുടെ സ്ഥാനാനുസൃതം

ദൈവസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു തിരുസ്സഭയിൽ സുയന്തമായ വിവിധതലത്തിൽ ക്രമീകൃതമായിരിക്കുകയും ഭരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. “ശരീരത്തിന് അവയവങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം കർത്തവ്യം ഒന്നല്ലാത്തതുപോലെ, നാം പലരേകിലും മിശിഹായിൽ ഏകശരീരവും ഓരോരുത്തരും അന്യോന്യം അവയവങ്ങളുമാകുന്നു” (റോമ. 12, 4-5).

ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം ഒന്നാകുന്നു. “കത്താവു” ഒരുവനാകുന്നു, വിശ്വാസവും ഒന്ന്, മാമ്മോദീസായും ഒന്ന്” (എഫേ. 4, 5). ക്രിസ്തുവിലുള്ള തങ്ങളുടെ പുനർജനനംവഴി എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ഒരേ മാഹാത്മ്യവും, ഒരേ പുത്രസ്ഥാനവും വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള ഒരേ ആഹ്വാനവുമാണുള്ളതു്. ഒരേ നിത്യരക്ഷയിലും ഒരേ ശരണത്തിലും അവിഭാജ്യമായ ഒരേ ഉപവിയിലും എല്ലാവരും ഭാഗഭാക്കുകളാണ്. ജാതിയോ വംശമോ സാമൂഹികസ്ഥിതിയോ സ്ത്രീപുരുഷഭേദമോ അടിസ്ഥാനമാക്കി ക്രിസ്തുവിലോ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലോ യാതൊരസമത്വത്തിനും സ്ഥാനമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, “യുദനെന്നോ യവനനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല; സ്വതന്ത്രനെന്നോ അടിമയെന്നോ സ്ത്രീയെന്നോ പുരുഷനെന്നോ വകഭേദവുമില്ല. കാരണം നിങ്ങളെല്ലാവരും ഈശോമിശിഹായിൽ ഒന്നാണ്” (ഗാലേ. 3, 28).

സഭയിൽ എല്ലാവരും ഒരേ പാതയിലൂടെയല്ല വ്യാപരിക്കുന്നതെങ്കിലും സകലരും വിശുദ്ധിയിലേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ നിശിയിൽ തുല്യമായ വിശ്വാസഭാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (2 പത്രോ. 1, 1). ചി

ലർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അഭീഷ്ടത്താൽ പ്രബോധകന്മാരും ദീവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ പരികർത്താക്കളും മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയന്മാരുമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും ക്രിസ്തുശരീരത്തിന്റെ പോഷണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പൊതുപ്രവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും എല്ലാവരും യഥാർത്ഥത്തിൽ തുല്യരാണ്. വൈദികശുശ്രൂഷികളും ദൈവജനത്തിലേ ഇതരാംഗങ്ങളും തമ്മിൽ കർത്താവുതന്നെ ഏല്പിച്ചുതന്ന വ്യത്യാസമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വ്യത്യാസം ഐക്യമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇടയന്മാരും ആടുകളും പരസ്പരം ബന്ധിതരാണല്ലോ. തിരുസ്സഭയിലേ അജ്ഞാതന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയനുസരണം പരസ്പരം എന്നപോലെതന്നെ മാറു വിശ്വാസികൾക്കും സേവനം അനുഷ്ഠിക്കണം. വിശ്വാസികളാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ ഇടയന്മാരും ഗുരുഭൂതന്മാരുമായ ഇവരോടു് ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കണം. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള തങ്ങളുടെ വിസുയന്തമായ ഏകത്വത്തിന് എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ വൈവിധ്യംവഴി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ദാനങ്ങളിലും ശുശ്രൂഷകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലുമുള്ള ഈ വൈവിധ്യംതന്നെ ദൈവമക്കളെ ഒന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ “ഇവയെല്ലാം ഒരേ ആത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തികളാകുന്നു.” (1 കൊറി. 12, 11).

സകലത്തിന്റേയും നാഥനായിരുന്നിട്ടും ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെട്ടവനല്ല, പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ വന്ന ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവാഭീഷ്ടത്താൽ സഹോദരനായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ (മത്തായി. 20, 28) അല്മായർക്ക് വൈദികശുശ്രൂഷികളേയും സഹോദരന്മാരായി ലഭിക്കുന്നു. ഈ വൈദികശുശ്രൂഷികൾ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം സകലരാലും നിവൃത്തിയാക്കപ്പെടത്തക്കവിധം ക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരത്താൽ പഠിപ്പിക്കുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ദൈവ

* For an English translation of the Decree Cfr. "Clergy Monthly," April, May, 1965.

ത്തിന്റെ ഭവനത്തെ ഇടയനാക്കടുത്തവിധം പരിപാലിക്കുന്നു. വി. ആഗസ്റ്റിനോസ് ഏറ്റം മനോഹരമായി ഇതേപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ആരായിരിക്കുന്നുവെന്നത് എന്തെങ്കിലും വിചിത്രമാകുമ്പോൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഞാൻ ആരായിരിക്കുന്നുവെന്നത് എനിക്കാശ്വാസം പകരുന്നു. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ മെത്രാനാണ്; നിങ്ങളോടുകൂടെയോ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. ആദ്യത്തേത് ഒരു കർത്തവ്യമാണ്; അപകടത്തിന്റെ ധ്വനി അതിൽ കേൾക്കാം. രണ്ടാമത്തേത് അനുഗ്രഹവും രക്ഷയുടെ നിദാനവും". (St. Augustine, Serm. 340. 1. PL. 38, 1483)

33. അല്മായരും അപ്പസ്തോലിക ജീവിതവും

ഏകതലവന്റെ കീഴിൽ ഒരു ക്രിസ്തുശരീരത്തിൽ ദൈവജനത്തോടു സംയോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അല്മായർ, ആരുതന്നെ ആയിരുന്നാലും സജീവാവയവങ്ങളെപ്പോലെ സഭയുടെ വളർച്ചക്കും നിരന്തരമായ വിശുദ്ധീകരണത്തിനുംവേണ്ടി സ്രഷ്ടാവിന്റെ ദാനവും രക്ഷകന്റെ കൃപയുംവഴി തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ശക്തി മുഴുവൻ വിനിയോഗിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണ്.

സഭയുടെ രക്ഷാകരദൗത്യത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിതമാണ് അല്മായപ്രേഷിതത്വം. ജ്ഞാനസ്നാനവും സൈമറ്യലേപനവുംവഴി കർത്താവുതന്നെ ഇതിനായി സകലരേയും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രേഷിതത്വം മുഴുവന്റെയും ആന്തരികസത്ത ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടുമുള്ള സ്നേഹമത്രെ. കൂദാശകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് വി. കർബ്ബാന, ഈ സ്നേഹം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്മായരിലൂടെമാത്രമേ സഭയ്ക്ക് ചില സ്ഥലങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ഭൂമിയുടെ ഉപ്ലയിത്തിരവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും അവരുടെ സാന്നിധ്യം ക്രിയാത്മകമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അല്മായർ പ്രത്യേകവിധം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദാനങ്ങൾ നിമിത്തം ഓരോ അല്മായനും "ക്രിസ്തുവിൽനിന്ന് സ്വീകരിച്ച കൃപയുടെ അളവിനനുസരണമായി" (എഫേ. 4, 7) സഭയുടെദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനു സാക്ഷിയും സജീവാപകരണവുമാകുന്നു.

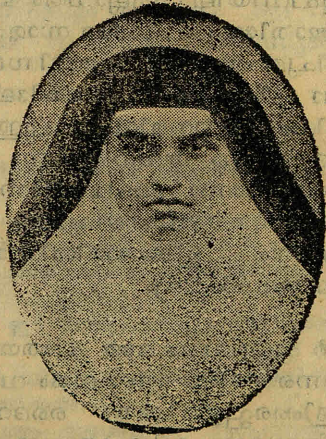
എല്ലാവരുടേയും കടമയായിരിക്കുന്ന ഈ പ്രേഷിതത്വത്തിനു പുറമേ, ഹയരാക്കിയുടെ പ്രേഷിതത്വത്തിൽ കൂടുതൽ അടുത്തു സഹകരിക്കുന്നതിന് അല്മായർ പല പ്രകാരത്തിൽ വിളിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. സുവിദേശപ്രസംഗത്തിൽ വി. പൗലോസ് അപ്പസ്തോലനെ സഹായിക്കുകയും കർത്താവിൽ തീക്ഷ്ണമായി അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്ത സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഇപ്രകാരം അടുത്തു സഹകരിക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്തത്. കൂടാതെ, ആത്മീയമായ പ്രയോജനത്തെ മുൻനിറുത്തി സഭാസംബന്ധമായ ചില ധർമ്മങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിന് അല്മായരെ ഹയരാക്കിക്ക് വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

ആകയാൽ, ഏതുകാലത്തും ഏതു സ്ഥലത്തുമുള്ള സകല മനുഷ്യരേയും നിത്യരക്ഷയുടെ ദൈവികപരിപാടി കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായി അറിയിക്കുകയെന്ന ഉന്നതമായ ഉത്തരവാദിത്വം ഓരോ അല്മായനിലും നിക്ഷിപ്തമാണ്. തങ്ങളുടെ കഴിവും കാലത്തിന്റെ ആവശ്യവും അനുസരിച്ച് സഭയുടെ രക്ഷാകരദൗത്യങ്ങളിൽ തീക്ഷ്ണമായി പങ്കെടുക്കുന്നതിന് എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളും അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

(തുടരും)

FOR FAVOURS RECEIVED

Mr. D. M.

കേരളസഭ നാളെ

നാളെ പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു കേരളസഭയെ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ട്

ഇവിടത്തേ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിഗതികൾ പഠിച്ചു, ആവശ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു, പുരോഗതിയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പാതകളുണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ശ്രമമാണ് നിരൂപണവിഷയമായിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം. കേരളത്തിൽനിന്ന് അകലെ ജീവിക്കുന്നവരെങ്കിലും കേരളസഭയിൽനിന്ന് അകന്നുചിന്തിക്കാത്ത ഏതാനും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ (പുനം പേപ്പൽസെമ്മിനാരിയിലെ കേരള മക്കൾ) തങ്ങളുടെ മലയാളസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ശേഖരിച്ച എട്ടു പ്രബന്ധങ്ങളാണ് ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഇടവക, അല്മായർ വൈദികസംഘം, ആരാധനക്രമം, മതബോധനം, വളരേണ്ട ദൈവശാസ്ത്രം, പ്രേഷിതവൃത്തി, സാഹിത്യം ഇങ്ങനെ ഗൗരവമുള്ള വിഷയങ്ങളത്രേ പ്രതിവാദ്യം. പത്രമാസികകളിലൂടെ കേരളീയർക്ക് സുപരിചിതരായ പലരും പ്രബന്ധങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്.

വിഷയം സംബന്ധിച്ച് പൊതുവിൽ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ വിശകലനം; തുടന്ന് കേരളസഭയുടെ ആവശ്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രായോഗികവിചിന്തനം—ഈ ക്രമത്തിലാണ് പ്രബന്ധങ്ങൾ വിരചിതമായിരിക്കുന്നത്. വിലപ്പെട്ട പല ആശയങ്ങളും പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങളും ലേഖനകർത്താക്കൾ അനുവാചകരുടെമുമ്പിൽ നിരത്തി വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്: “വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇടവകയിലൂടെയാണ് സഭ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നത്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ സമൂഹമാണ് ഇടവക... ഇടവകാഗങ്ങളെ ഒരു സമൂഹമായി രൂപീകരിച്ചെടുക്കുകയാണ് ലോകത്തെവിടെയുമെന്നപോലെ കേരളത്തിലേയും ആവശ്യം” (P. 13, 21). അല്മായർ സഭയിൽ എന്തേലേഖനത്തിൽനിന്ന്: “അരൂപിയിൽ പ്രബുദ്ധനായ അല്മായൻ ലോകത്തിന്റെ ദീപമാണ്. സഭ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടയിലുയർന്നുപുട്ട അടയാളമാകുന്നതിന് അല്മായരുടെ ജീവിതസാക്ഷ്യം കൂടിയേതീരൂ..... അല്മായരുടെ സുവിശേഷദൗത്യം അവർക്കായിവിടണം. അവരുടെ ന്യായമായ പ്രവർത്തനസരണികളും അവകാശങ്ങളും വൈദികരേറ്റേണ്ടുന്നതാണ് പലപ്പോഴും വൈദികവിദ്വേഷത്തിന് വഴിതെളിക്കുന്നത്” (P. 34,

35). ഇങ്ങനെ വളരെയുണ്ട് ഉദ്ധരിക്കാവുന്നവയായിട്ട്. “മതബോധനത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി” എന്ന ലേഖനം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. മതബോധനരംഗത്തു കേരളസഭ അടിയന്തിരമായി ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ട പലതും ലേഖനകർത്താവു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

വൈദികസംഘത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനം ഇപ്പസ്തകത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിന് ഇടിവുവരുത്തുന്നെന്നും ആരാധനക്രമം സംബന്ധിച്ചുള്ള കേരളസഭയുടെ ലളിതമാക്കുമായിരുന്നെന്നും ചിലരെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടേക്കാം.

അവസാനം ചേർത്തിരിക്കുന്ന സാങ്കേതിക പദസൂചിക വളരെ പ്രയോജനകരമാണ്. ഇന്നു സർവ്വസാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്ന Dialogue, encounter തുടങ്ങി ഇരുപതോളം സാങ്കേതികപദങ്ങളെ ദീർഘമായി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ചില പദങ്ങളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകാമെങ്കിലും, ഓരോ സാങ്കേതിക പദത്തിന്റെയും വിവക്ഷിതം വായനക്കാർക്ക് വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ലേഖകൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഭാഷാപരമായ ചില നിസ്സാരതെറ്റുകളും അഭംഗികളും ചിലിടത്തേല്ലാം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു വിജയമാണ്. ലേഖനകർത്താക്കൾക്കും സമ്പാദകന്മാർക്കും അഭിനന്ദനങ്ങൾ. ഗ്രന്ഥത്തിനു പ്രചുരപ്രചാരം ആശംസിക്കുന്നതോടൊപ്പം പേപ്പൽസെമ്മിനാരിയിലെ മാന്തോമ്മാ മലയാള സമാജം ഇനിയും ഇതുപോലുള്ള ഈടുറ്റ കാഴ്ചകൾ കൈരളിക്ക കാഴ്ചവെക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ജെ. എൻ. കെ.

കൈപ്പറ്റി

മാ. വിലാ

സമ്പാദകൻ: ഫാ. ഔറോലിയസ്, സി. എം. ഐ. ഗ്രന്ഥകർത്താ: മുട്ടത്തുവക്കി പ്രസാധകർ: ദീപിക പബ്ലിക്കേഷൻസ് കോട്ടയം. ചേജ് 152. വില രൂപ 2.

x x x x ജോസും ജോണിയും ഒന്നാംക്ലാസ്സിലേ സഹപാഠികൾ. ഒരിക്കൽ അവർ വഴക്കടിച്ചു. വഴക്കു മുത്തപ്പോൾ. ജോസ്: നീ അധികം കളിക്കണ്ട. നിന്നെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണമറിയാമോ. ജോണി: എന്തു ചെയ്യും? ജോസ്: നിന്നെ ഞാൻ എയർ കണ്ടീഷനാക്കും. മനസ്സിലാക്കിക്കോ.

അല്മായലോകം

അമേരിക്കൻ ഹൈരാർക്കിയും അല്മായരും

സഭയിൽ അല്മായർക്കുള്ള ദൗത്യത്തേയും ഈ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനുകുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളേയും മറ്റും പഠിപ്പിക്കാനും നടത്തുവാനായി അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ മെത്രാന്മാർ 1963-ൽ നിയോഗിച്ച കമ്മറ്റി തങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ നകൽ രൂപം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അല്മായരും വൈദികന്മാരും സഭയോടൊത്ത് ഏക സമുഹമായി ചിന്തിക്കുകയും പരസ്പരം അടുത്തറിയുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് റിപ്പോർട്ട് വ്യക്തമാക്കുന്നു. റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു: “എല്ലാ രൂപതകളിലുമുണ്ട് സഭാകാര്യങ്ങളിലും സഭാസേവനത്തിലും അതീവ താല്പര്യമുള്ള സമർത്ഥരായ അല്മായർ. ഇവരെ സഭാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി “ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയല്ല” വേണ്ടത്. സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കുകാരും സഹപ്രവർത്തകരുമായി ഇവരെ കണക്കാക്കണം. അല്മായരുടെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവരോടാലോചിക്കണം. തങ്ങളുടെ സേവനം സുപ്രധാനമാണെന്ന ബോധം അവരിൽ ഉണ്ടാക്കണം...”

അല്മായർ ലിറ്റർജി കമ്മീഷനിൽ

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഹൈരാർക്കി പുതിയ ലിറ്റർജി അനുസരിച്ചുള്ള സംഗീതം രചിക്കുന്നതിനായി നിയമിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മീഷനിലെ 27 അംഗങ്ങളിൽ 15 പേരും അല്മായരാണ്.

അല്മായരും സംഘാതദരണവും

സുനഹദോസിന്റെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി കദ്ദിനാൾ ഫീനാൻ ഒരു പ്രസ്സ് കോൺഗ്രസ്സിൽ വെച്ച് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. “സാർവത്രികസഭയുടെ ഭരണത്തിൽ മാപ്പാപ്പാക്കും കദ്ദിനാളന്മാർക്കും മാത്രമല്ല തങ്ങൾക്കും പങ്കുവേണമെന്ന മെത്രാന്മാർ വാദിച്ചു. അവരതു നേടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ മെത്രാന്മാർ തങ്ങളുടെ അവകാശം പറഞ്ഞു പറയിച്ചപ്പോൾ തങ്ങളുടെ രൂപതാഭരണത്തിലും

ഇതേ തരം പരോക്ഷമായി അവർ അംഗീകരിക്കുകയായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് രൂപതാഭരണത്തിലും, ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗഭാക്കുകളെന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അല്മായർക്കും അവർക്കുവേണ്ടുന്ന പങ്ക് ഉണ്ടെന്നുവരുന്നു. അദ്ദേഹം തുടർന്ന്: “അല്മായരും വൈദികരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ ജോലിയുടെ ഭാരത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുന്നതിന് സന്നദ്ധരാകണം. അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ വൈദികർ ജോലി ചെയ്യുന്നിടത്തു് കുറച്ചുപേർ മതിയാകും. വൈദികരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് അവരെ അയക്കുന്നതിന് ഇതു കൊണ്ട് സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.”

അല്മായർ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നു

തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ പെറു രാജ്യത്തു് അല്മായർ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിച്ചുവരുന്നു. ക്രിസ്തീയകുടുംബം, മാതാപിതാക്കന്മാരും മക്കളും മുതലായ വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് അവർ പ്രസംഗിക്കുന്നത്. ‘അരേപിപ്പാ’ ഇടവക വികാരിയായ ഒരു മേരിനോൾ വൈദികനാണ് ആദ്യമായി അല്മായരെ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചത്. ഇവരുടെ പ്രസംഗം മറ്റു വിശ്വാസികൾ താല്പര്യപൂർവ്വം ശ്രവിക്കുകയും മതകാര്യങ്ങളിൽ അല്മായരുടെ ഇടയിൽ പൊതുവേ കൂടുതൽ ഉണർവ്വു് ദൃശ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

അല്മായപ്രേഷിതരുടെ ദേശീയസമിതി

ഭോപ്പാൽ ആർച്ചുബിഷപ്പ് യൂജിൻഡിസുസാ ഇൻഡ്യയിലെ അല്മായപ്രേഷിതരുടെ ഒരു സമ്മേളനം മദ്ധ്യപ്രദേശത്തുള്ള Pachmari എന്ന സ്ഥലത്തു വിളിച്ചുകൂട്ടുകയുണ്ടായി. ഭാരതത്തിൽ അല്മായപ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളിലുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സെന്റ് വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം, ലീജിയൻ ഓഫ് മേരി, സൊഡാലിറ്റി, യുവജനക്രൈസ്തവതൊഴിലാളിപ്രസ്ഥാനം, അഖിലേന്ത്യാ കാത്തലിക് യൂണിയൻ സിററി ഫെഡറേഷൻ, കാത്തലിക് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇൻഡ്യാ, ന്യൂമാൻ അസോസിയേഷൻ, കത്തോലിക്കാ വനി

സെന്റ് വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം ഇൻഡ്യയിൽ

ബോംബേ സുപ്പീരിയർ കൗൺസിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന
1964-ലെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ

1.	സെൻട്രൽ കൗൺസിലുകൾ	11
2.	പർട്ടിക്കുലർ കൗൺസിലുകൾ	12
3.	സു. കൗൺസിലിന്റെ കീഴിലുള്ള കോൺഗ്രസ്സുകൾ	498
4.	സംയോജിപ്പിക്കപ്പെട്ട കോൺഗ്രസ്സുകൾ	311
5.	റിപ്പോർട്ടിങ്ങു കോൺഗ്രസ്സുകൾ	397
6.	പ്രവർത്തനാഗങ്ങൾ	4020
7.	സഹായകാഗങ്ങൾ	1950
8.	ഗുണകാംക്ഷികൾ	23,922
9.	നടത്തിയ പ്രതിവാരയോഗങ്ങൾ	18,789
10.	ആവരോജ് ഹാജർ	3023
11.	പ്രതിവാരസഹായങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന ദത്തുകുടുംബങ്ങൾ	6381
12.	സഹായിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ	22,432
13.	ദത്തുകുടുംബസന്ദർശനം	4,07,224
14.	ആശുപത്രി സന്ദർശനം	1,36,770
15.	ഭവനങ്ങളിൽ രോഗീസന്ദർശനം	74,005
16.	ജയിൽ സന്ദർശനം	493
17.	സഹായിക്കപ്പെട്ട മാറ്റ വ്യക്തികൾ	2250
18.	സഹായിക്കപ്പെട്ട അക്രൈസ്തവർ	1324
19.	തൊഴിൽ നല്ല സഹായം	481
20.	വൈദ്യസഹായം ലഭിച്ചവർ	5454
21.	വിവാഹബന്ധങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയതു്	229
22.	കുടുംബകലഹങ്ങൾ പഠഞ്ഞുതീർത്തതു്	766
23.	മാനസാന്തരങ്ങൾ നടത്തിയതു്	130
24.	രഹസ്യപ്പിരിവു്	Rs. 38,311-65 P.
25.	സഹായാഗങ്ങളുടെ സംഭാവന	Rs. 10,558-21 P.
26.	കോൺഗ്രസ്സുകളുടെ ആകെ വരുമാനം	Rs. 5,99,487-42 P.
27.	കോൺഗ്രസ്സുകളുടെ ആകെ ചെലവു്	Rs. 5,83,440-41 P.
28.	താല്പാലികസഹായം	Rs. 9890-89 P.

താസമാജം എന്നീ സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികൾ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു.

ഇൻഡ്യയിലെ അല്പമായപ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഏകീകരിക്കുന്നതിനും ഇവയെ ഭാരതത്തിലെ മതേതര (Secular) രംഗങ്ങളിലേക്കുടിച്ചു വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ഇൻഡ്യയിലെ സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ അല്ലായ്പ്രേഷിതസംഘടനകൾ യോജിച്ചുപ്രവർത്തിക്കണമെന്നു യോഗം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അല്ലായ്പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നല്കാൻ സ്ഥിരമായ ഒരു ദേശീയസ്ഥിതിരൂപീകരിക്കണമെന്നും ഏറ്റെന്താമസിയാതെ ഇ

തിന്റെ ഭരണഘടന തയ്യാറാക്കി വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അംഗീകാരം നേടണമെന്നും സമ്മേളനം തീരുമാനിച്ചു.

പഠിതൃദ്ധ പിതാവിൽനിന്നു ബഹുമതിദ്രു

എറണാകുളം അതിരൂപതയിൽപ്പെട്ട കൊറ്റാമം സെന്റ് ജോസഫ്സ് ചർച്ച് ഇടവക ക്ലബ്ബത്തോട്ടിൽ ശ്രീജോസഫ് കണ്ണമ്പിരാജ് പ. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും പ്രോ. എക്സെസിയാ എത്ത് ചൊന്തിഫിച്ചേ എന്ന ബഹുമതി നൽകിയിരിക്കുന്നു.

സെന്റ് വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യം വാർത്തകൾ

ഇൻഡോനേഷ്യ

ജാവായിലെ വികാരിയായ ഫാ. ബൊണൈക്കാനൂ C. M.-ന്റെ പരിശ്രമഫലമായി ജാവ, കെദിരി പ്രദേശങ്ങളിൽ വിൻസെന്റ് ഡിപോൾ സഖ്യാംഗങ്ങൾ ഉൾജ്ജിതമായ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോൺഫ്രൻസിൽ ആകെ 6 പ്രവർത്തകാംഗങ്ങൾ മാത്രമേയു

ള്ളവെങ്കിലും, 40 കുടുംബങ്ങളെ അവർ ദത്തെടുത്തു സഹായിച്ചുവരുന്നു. ഈ കുടുംബങ്ങളിൽ പലതും അക്രൈസ്തവരുടേതാണ്. ആസ്ത്രേലിയൻ സുപ്പീരിയർ കൗൺസിൽ അയച്ചുകൊടുത്ത വസ്തുക്കൾ ഈ സാധുക്കുടുംബങ്ങൾക്ക് അവർ വിതരണം ചെയ്യുന്നു.

കൂടാതെ നഗാൻഡൂക്ക് ഇടവകയിൽ ഒരു ജൂണിയർ കോൺഫ്രൻസും ഫാ. ബൊണൈക്കാനൂ C. M. ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് അദ്ധ്യാപകരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 22 വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രവർത്തകാംഗങ്ങളായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. 72 കുടുംബങ്ങളെ ഈ ജൂണിയർ കോൺഫ്രൻസ് ദത്തെടുത്ത് സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സംസ്ഥാന സംയുക്തസമ്മേളനം ആസ്ത്രേലിയിൽ

ആസ്ത്രേലിയിലെ മിക്ക സംസ്ഥാനങ്ങളിലേയും സഖ്യാംഗങ്ങൾ ചേർന്ന് മൂന്നുവർഷത്തിലൊരിക്കൽ സംയുക്തസമ്മേളനങ്ങൾ (Interstate Congresses) നടത്തിവരുന്നു. ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളുടേയും തലസ്ഥാനങ്ങളിൽ വെച്ചാണ് ഈ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നത്. മറ്റു വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള സഖ്യാംഗങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനും അവരുടെ പ്രവർത്തനരീതിയെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതിനും സഖ്യത്തിന്റെ സംഘടിതവും പരസ്നേഹസമ്പന്നവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളേക്കുറിച്ച് പൊതുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ മതിച്ചുവർദ്ധിക്കുന്നതിനും മറ്റും ഇങ്ങനെയുള്ള സംയുക്തസമ്മേളനങ്ങൾ വളരെ ഉപകരിക്കുന്നുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ നവംബർ 19 മുതൽ 21 വരെ ആസ്ത്രേലിയിലെ വിക്ടോറിയ, ക്വീൻസ് ലാൻഡ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ സഖ്യാംഗങ്ങളുടെ

സംയുക്തസമ്മേളനങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി. “കോൺഫ്രൻസ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ തീക്ഷ്ണതരമാക്കുക” എന്നതായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിന്റെ മുദ്രവാക്യം.

ഇൻഡ്യയിലെ ആദ്യത്തെ സെമ്മിനാരി കോൺഫ്രൻസ്

സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സൊസൈറ്റിയുടെ ഒരു കോൺഫ്രൻസ് 1965 ജൂലൈ 4-ാം തീയതി ഹൈദ്രാബാദിലെ സെ. ജോൺ റിജിയറൽ സെമ്മിനാരിയിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. 10 സെമ്മിനാരികാർ ഇതിൽ അംഗങ്ങളായുണ്ട്. ഇവർ സെമ്മിനാരിയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ദരിദ്രരുടെ വേനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് സഹായങ്ങൾ നല്കിവരുന്നു. ഇവർ ആസ്ത്രേലിയിലെ സെ. പാട്രിക് മേജർ സെമ്മിനാരി കോൺഫ്രൻസുമായി യുഗ്മപദ്ധതിയിൽ സഹായിച്ചു (Twinning) എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. സെമ്മിനാരിയിലേ പ്രൊഫസറന്മാർ ഈ കോൺഫ്രൻസിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ അതീവ തല്പരരായി വർത്തിക്കുന്നു.

തൃശൂർ

തൃശൂർ രൂപത സെന്റ് വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ കേന്ദ്രകൗൺസിലിന്റെ ഒരു യോഗം 2-1-1966 ഞായറാഴ്ച ഉച്ചതിരിഞ്ഞു തോപ്പ് സെമ്മിനാരിയിൽ വെച്ച് പ്രസിഡണ്ട് ശ്രീ സി. എൽ. ഇഗോഷ്യസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുകയുണ്ടായി. സെക്രട്ടറി ജോസ് മേനോച്ചേരി റിപ്പോർട്ടു വായിച്ചു. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ വരവുചെലവുകണക്കുകൾ ഷെറർ ശ്രീ സി. കെ. ഔസേഫ് യോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. തൃശൂർ രൂപതയിലെ വിവിധ കോൺഫ്രൻസുകളിൽനിന്നായി ഏകദേശം നൂറോളം പ്രവർത്തകാംഗങ്ങൾ യോഗത്തിൽ ഹാജരയുണ്ടായിരുന്നു. സാധുക്കൾക്ക് പുരവസ്തുവാനായി 550 രൂപയും, വിവാഹാവശ്യത്തിലേക്ക് 50 രൂപയും നല്ലവാൻ തീരുമാനിച്ചു. കൂടാതെ നിലവിൽ ഉള്ളതായ കോൺഫ്രൻസുകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉൾജ്ജിതപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി കേന്ദ്ര കൗൺസിൽ ഭാരവാഹികൾ എല്ലാ കോൺഫ്രൻസുകളും സന്ദർശിക്കുന്നതാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. വിൻസെന്റ്

ഡി പോൾ സംഘടനയുടെ ശാഖകൾ ഇല്ലാത്ത ഇടവകകളിൽ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ശാഖകൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ട എല്ലാ നടപടികളും യോഗത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യുകയുണ്ടായി. യോഗാനന്തരം സഹോദരന്മാർക്ക് ധ്യാനമുണ്ടായിരുന്നു. ധ്യാനപ്രസംഗം നിർവ്വഹിച്ചത് റവ. ഫാ. ആന്റണി അന്തിക്കാടാണ്.

അങ്കമാലി

ഇവിടെയും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യത്തിന് 17 കോൺഗ്രസ്സുകൾ ഏകോപിച്ച് ഒരു പർട്ടിക്കലർ കൗൺസിൽ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്കമാലി സെന്റ് ജോർജ്ജ്സ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വച്ച് എറണാകുളം സെ. കൗ. പ്രസി. ശ്രീ പി. എ. കുരുവിളയാണ് ഈ പർട്ടിക്കലർ കൗൺസിലിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചത്.

കൊഴുവനാൽ

പാലാ സെൻട്രൽ കൗൺസിലിൽപ്പെട്ട കൊഴുവനാൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ 50 പേർക്കു താമസിക്കാവുന്ന ഒരു വൃദ്ധമന്ദിരം സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരുന്നു. പ്രസ്തുത കെട്ടിടത്തിന് 15000-ൽപ്പരം രൂപാ ചെലവുണ്ട്. ഈ തുക

കോൺഗ്രസ്സ് സ്ഥലത്തെ പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്നു പിരിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ സ്ഥാപനത്തിലേ അംഗങ്ങളുടെ അനുദിന ചെലവുകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സഖ്യാംഗങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

നാഗപ്പുഴ

നാഗപ്പുഴയിലും പരിസരങ്ങളിലുള്ള സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾസംഖ്യം ശാഖകളുടെ ഒരു പൊതുയോഗം നാഗപ്പുഴ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഡിസംബർ 12-ാം തീയതി സമ്മേളിക്കുകയുണ്ടായി. ഏഴു കോൺഗ്രസ്സിന് 50 ഓളം അംഗങ്ങൾ ഇതിൽ സാബന്ധിച്ചു. ഡോ. എ. ഡി. മററം, സ്റ്റുഡിക്കാസ്സനടത്തി. പ്രസംഗ മദ്ധ്യേ വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസ് ഡിക്രികൾ പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും, ക്രൈസ്തവസഭയെക്കുറിച്ചും, കത്തോലിക്കർ ബൈബിൾ വായിക്കുന്നതിലും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലും കാണിക്കേണ്ട ഔസ്യകൃതത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞുകൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽ റവ. ഫാ. ലൂക്ക് ഞരളക്കാട്ട് സഖ്യാംഗങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം രൂപത്തിൽ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കി.

ഇവിടത്തേ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ചുരുങ്ങിയവിലേക്കു ബൈബിൾ വിതരണം ചെയ്യുവാനും.

അഖില കേരള സെ. വിൻസെന്റ് ഡി പോൾ സഖ്യാ കൺവെൻഷൻ

ചങ്ങനാശ്ശേരി പർട്ടിക്കലർ കൗൺസിലിന്റെ 1966-ാം ആണ്ടത്തെ ഒന്നാമതു സാധാരണ യോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയം താഴെ ചേർന്നു.

“അഖിലകേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വിൻസെൻഷ്യൻ കൺവെൻഷൻ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന് സെൻട്രൽ കൗൺസിലിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു കൺവെൻഷൻ നടത്തുന്നത് വിൻസെൻഷ്യൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ ചൈതന്യപുണ്ണമാക്കുന്നതിനും മറ്റും ഉപകരിയ്ക്കുമെന്ന് ഈ യോഗം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ മദ്ധ്യവേനൽ അവധിക്കാലത്തുതന്നെ കൺവെൻഷൻ നടത്തുന്നതിന് വേണ്ട നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് സെൻട്രൽ കൗൺസിലിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.”

ഈ പ്രമേയത്തിലെ ആശയത്തോടു് സെൻട്രൽ കൗൺസിൽ യോജിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ഇതര സെൻട്രൽ കൗൺസിലുകളുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിനുശേഷമേ എന്തെങ്കിലും നടപടി സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമാകയുള്ളല്ലോ. ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് സെൻട്രൽ കൗൺസിലുകളുടെ അഭിപ്രായം മാർച്ച് ലക്കം അല്പമായപ്രേഷിതർവഴി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ സാദരം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഭൂരിപക്ഷം കൗൺസിലുകളും കൺവെൻഷൻ അനുകൂലമാണെങ്കിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥാനമായ എറണാകുളത്തുവെച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ തൃശൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, പാലാ എന്നിങ്ങനെ എന്തെങ്കിലുംസ്ഥലത്തുവെച്ചോ വരുന്ന മേയ് മാസത്തിൽ അതു് നടത്താവുന്നതാണ്. കൺവെൻഷൻ നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ പിന്നീടു് തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

പി. ജെ. സെബാസ്റ്റ്യൻ,
മെമ്പർ. സുപ്പീരിയർ കൗൺസിൽ.

ലീജിയൻ വാത്കൾ

ഡബ്ളിൻ

ലീജിയൻ കേന്ദ്രകൺസീലിയത്തിന്റെ 482-ാം സമ്മേളനം, ഡബ്ളിൻ നഗരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ലീജിയൻ ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ വെച്ച് നടത്തപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. ലീജിയൻ എൻവോയ് എന്ന നിലയിൽ ദീർഘകാലം ആഗ്രിക്കയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച സി. എഡൽ കിന്നിനെക്കുറിച്ച് ഐ. റവ. ഫാ. മൊനിക്കാൻ ഒ. പി. എഴുതിയിട്ടുള്ള ജീവചരിത്രം എല്ലാ സൈനാന്ത്യസുകുടുംകൂടിയൊക്കളും പ്രസിദ്ധീകരണമെന്നും പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ എഡൽ കിന്നിന്റെ നാമകരണ നടപടികൾക്ക് പ്രോത്സാഹനവും പിന്തുണയും നല്കണമെന്നും കൺസീലിയം തദ്ദേശസമരത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാക്കുകയുണ്ടായി.

ലീജിയൻ ഹാൻഡ്ബുക്കിന്റെ പുതിയ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ഡബ്ളിൻ കേന്ദ്രസമിതി തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന വിവരവും കൺസീലിയം വെളിച്ചപ്പെടുത്തി. 1965 നവംബർ 11-ാം തീയതിയായിരുന്നു കൺസീലിയം സമ്മേളനം.

കൊളംബോ മെത്രാൻ ലീജിയൻ കേന്ദ്ര ഓഫീസിൽ

കൊളംബോ സഹായമെത്രാൻ ഡോക്ടർ മാർക്കസ് ഫെർണാഡോ ലീജിയൻ ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സ് സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. ഹൃദയമായ ഒരു സ്വീകരണമാണ് തിരുമേനിക്കു നല്കപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അയർലണ്ടും ലീജിയൻ തലസ്ഥാനവും സന്ദർശിക്കുവാൻ അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ലീജിയൻ സ്ഥാപകനായ ബ്ര. ഗ്രാങ്ഡഫീനെ റോമിൽ വെച്ചുകണ്ടപ്പോൾ ഇക്കാര്യം താൻ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും പറഞ്ഞു.

അയർലണ്ടിൽനിന്നുള്ള മിഷ്യനറിമാർ സിലോണിലും ലോകത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലും ചെയ്തുവരുന്ന നിസ്തുലസേവനങ്ങളെ തിരുമേനി പ്രകീർത്തിച്ചു. അയർലണ്ടിൽ ഉത്ഭവിച്ച ഒരു അല്പമായപ്രേഷിത സംഘടനയായ ലീജിയൻ സിലോണിലും ഇതര ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും അത്യന്താവഹമായ ആത്മീയഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കുമാറ് ഘോരജന്മസ്വലതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. വലിയ ആചീസുകളോ

മന്ദിരങ്ങളോ സെക്രട്ടറിയേറ്റുകളോ കൂടാതെ തന്നെ ലീജിയൻപ്രവർത്തകർക്ക് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വളച്ചുയിലും പുരോഗതിയിലും വളരെയേറെ സഹായനംചെയ്യുന്നുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തിരുമേനി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. എത്ര അധികംചെയ്തു എന്നതിനേക്കാൾ എത്ര ഭംഗിയായും കാര്യക്ഷമമായും അതു നിർവ്വഹിച്ചു എന്ന കാര്യത്തിൽ ലീജിയൻ നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്ന മാനദണ്ഡം തുടർന്നും പാലിക്കപ്പെടണമെന്നും, പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ ലീജിയൻ പ്രവർത്തകർ എല്ലാവരുടേയുംമേൽ ധാരാളം ഉണ്ടാകട്ടെയെന്നും അദ്ദേഹം ആശംസിക്കുകയുണ്ടായി.

വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിനുശേഷം ലീജിയൻ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണം

ഡബ്ളിൻ കേന്ദ്രകൺസീലിയം സമ്മേളനത്തിൽ, വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിനുശേഷം ലീജിയൻ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന കാര്യവും പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി:

സഭ സാരാംശത്തിൽ ഇന്നും നാളെയും ഒന്നുതന്നെ. എന്നാൽ ആധുനികലോകത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിന് തിരുസ്സഭ തയ്യാറാവണം. അതിന് ആവശ്യമായവ എന്തെല്ലാമെന്ന് സുനഹദോസ് തീരുമാനിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ നവീകരിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു സഭയിലാണ് ലീജിയൻ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ളത്. സുനഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അവസ്ഥാനുസരണം ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ചുമതലയാണ് ഓരോ ലീജിയനറിയുടെമേലും വന്നുവേിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ലീജിയന്റെ പലതലങ്ങളും പ്രവർത്തനരീതികളും സഭയുടെ പഠനങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ല എന്ന് ആദ്യകാലത്ത് ചിലർ പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ, വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിലേ പല വികൃതികളും തീരുമാനങ്ങളും ലീജിയൻ അംഗീകരിച്ച പല പ്രവർത്തനപദ്ധതികളുടേയും തലങ്ങളുടേയും അംഗീകരണമാണെന്നതിൽ നമുക്കഭിമാനിക്കാം.

മി. കോസ് ഗ്രേവ് നിര്യാതനായി

ലീജിയന്റെ ഒരു ലുറേറ്റ് അംഗമായിരുന്ന മി. കോസ് ഗ്രേവ് നിര്യാതനായിരിക്കുന്നു. ലീജിയന്റെ ആരംഭഘട്ടത്ത് ഈ സംഘടനയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും പ്രചാരണത്തിനുംവേണ്ടി നിസ്തുലസേവനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് മി. കോസ് ഗ്രേവ്.

ഗോവ

ഗോവയിൽ ഇപ്പോൾ 9 കൂരിയാകൾ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുപരുന്നു. ബോംബേ സെനാനുസിയൻറ കീഴിലാണ് ഈ കൂരിയാകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. സെനാനുസിലേ 10 അംഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞമാസത്തിൽ ലീജിയൻ പ്രചാരണത്തിനായി ഗോവയിലെത്തുകയുണ്ടായി. ലീജിയൻറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞ നവംബർ 22 മുതൽ 26 വരെ അകത്തോലിക്കരെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഒരു പ്രസംഗപരമ്പര നടത്തപ്പെട്ടു.

ഞാറസ്കൽ

ഞാറസ്കൽ കൂരിയായുടെ കീഴിലുള്ള ലീജിയൻ പ്രസിദിയങ്ങളുടെ പൊതു വാർഷികസമ്മേളനം 1966 ജനു. 16-ാം തീയതി ഞാറസ്കൽ സെ. മേരിസ് പള്ളിയിലെ ഹാളിൽ വെച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു. ഞാറസ്കൽ, നായരമ്പലം, കഴപ്പിള്ളി, നെടുങ്ങാട്ട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് ലീജിയനംഗങ്ങളും ഒട്ടേറെ ലീജിയൻ അനുഭാവികളും ചടങ്ങുകളിൽ സാബന്ധിച്ചിരുന്നു.

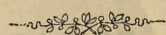
എറണാകുളം അതിരൂപതാ കമ്മീഷിയത്തിൻറ വൈസ് പ്രസിഡന്റ് സി. ഏലിക്കുട്ടി ചുറ്റസ്കൽ യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. സി. മറിയക്കുട്ടി വാളുരാൻ സദസ്യർക്കു സമാഗതമരുളി. തുടന്നു ജൂണിയറും സീനിയറുമായ ലീജിയനംഗങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങളും കലാപരിപാടികളുമുണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ സി. ബ്രിജിറ്റ് പോൾ മാമ്പിള്ളിയുടെ ആറുകൊല്ലത്തെ നേതൃത്വത്തിൽ ഞാറസ്കൽ കൂരിയാസ്കൽ കൈവന്ന പുരോഗതിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൻറെ വെളിച്ചത്തിൽ നവചൈതന്യം പേറിക്കൊണ്ടു ലീജിയനംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉർജ്ജിതപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് അദ്ധ്യക്ഷൻ ഉണർപ്പിച്ചു. ലീജിയൻറെ ആദ്ധ്യാത്മിക നിയന്ത്രണം ബി. തളിയത്ത് ജോസഫ് അച്ചൻ എല്ലാവർക്കും ആശിർവാദം നല്കി. അദ്ദേഹത്തിൻറ വക്തവായി കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചു കണ്ടുബാലികാബാലന്മാർക്കു സന്മാനദാനവുമുണ്ടായിരുന്നു.

അതിരമ്പുഴ

അതിരമ്പുഴ കൂരിയായുടെ കീഴിലുള്ള പ്രസിദിയങ്ങളുടെ സായുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ 1966 ജനുവരി 14-ാം തീയതി റവ. ഫാ. തോമസ് കുറുക്കും അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം

ചേർന്നു. കൂരിയാ പ്രസിഡന്റ് എൻ. റി. സെബാസ്റ്റ്യൻ ഏവർക്കും സമാഗതം പറഞ്ഞു. സെനാനുസിയൻ സെക്രട്ടറി ബ്ര. എം. ഒ. ജോസഫ് പ്രസംഗിച്ചു. "അല്മായപ്രേഷിതർ" മാസികയുടെ ആവിർഭാവം ലീജിയനറിമാർക്കു നവജീവൻ നല്കുവാൻ ഉപകരിക്കുമെന്നും, എല്ലാവരും അതു പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നും പ്രസംഗകൻ പ്രസ്താവിച്ചു. യോഗത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഏകാകവും, അതിനുശേഷം ചായസല്ലാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശ്രീ അല്മായനും ശ്രീമതിയും

- ജറു -

ശ്രീ: എൻറ ശ്രീമതി, ഇന്ന് എൻറ ദേഹത്തു കണ്ണായഭാഗത്തു ഭയങ്കരവേദന തോന്നുന്നു.

ശ്രീമതി: അയ്യോ, എന്തുപാറി. എവിടെയാവേദന. ചങ്കിലാണോ, കരളിലാണോ നിങ്ങളൊന്നും പറയല്ലല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു വല്ല സ്റ്റംഭനോ വന്നാപ്പിന്നെ ഞങ്ങളൊരാൾ.

ശ്രീ: എൻറ ശ്രീമതി, പേടിങ്ങേണ്ട. എൻറ ദേഹത്തു കണ്ണായഭാഗത്താണെന്നേ വേദന.

ശ്രീമതി: എവിടെയാണെന്നേ പറയൂ. ഒരു ഡോക്ടറെ കൊണ്ടുവരട്ടെ. അവിടെ കേറിക്കെടുകൂ.

ശ്രീ: എൻറ ശ്രീമതി, നീ ഇത്ര മണ്ടിയാണോ ശരീരത്തിൻറ കണ്ണായഭാഗം എന്താ.

ശ്രീമതി: ഏതാ, നിങ്ങളുപാ

ശ്രീ: കണ്ണു, എൻറ കണ്ണിൽ ഒരു ഈച്ചപോയെന്നു കേട്ടോ. വേദന ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമോ.

ശ്രീമതി: നിങ്ങളു ചുങ്ങാ എന്ന് പേടിപ്പിക്കാൻ. നേരെ അങ്ങു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു വല്ല സ്റ്റംഭനോ ആണെന്നോ എന്തിക്കുപ്പോൾ ഒരു സ്റ്റംഭനോ തോന്നി.

ശ്രീ: അയ്യോ, എന്തു എൻറ ശ്രീമതിക്കു ഹൃദയസ്റ്റംഭനമോ, ദൈവമേ നിത്യസഹായമാതാവേ ചതിച്ചോ, ഹൃദയസ്റ്റംഭനക്കാർ അനങ്ങരുതു. വേഗം കയറിക്കിടക്കൂ. ഞാൻ ഡോക്ടറെ വിളിക്കാം.

ശ്രീമതി: അമ്പേ, നിങ്ങളിത്രമണ്ടനാണോ. സ്റ്റംഭനം എന്നുവെച്ചാൽ എന്താ.

ശ്രീ: എന്താ നീ തന്നെ പാ.

ശ്രീമതി: ഹൃദയസ്റ്റംഭനമെന്നൊന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. സ്റ്റംഭിച്ചുപോയെന്നുപറഞ്ഞാൽ മരവിച്ചു പോയെന്നോ, നിങ്ങളുടെ സുഖക്കേടുവാൻകേട്ടു ഞെട്ടി അനങ്ങാൻ മേലാതായിപ്പോയെന്നോ ഒക്കെയെ ഞാൻ അർത്ഥമാക്കിയൊള്ളു.

ശ്രീ: എൻറെ ശ്രീമതി എന്തിക്കൊത്ത പെമ്പിളതന്നെ.

With the Best Compliments of

R. RAMALINGAIER

PAPER - BOARDS

BROADWAY, ERNAKULAM (KERALA)

Phone : Office : 111 - 111 A

Grams : CADALAS

Residence : 1062

Post Box No. 25

PHONE : 3152

ARUJA & CO.

ELECTROPLATERS

PACHALAM - ERNAKULAM-2

വിൻസെൻഷ്യൻ ബ്യൂറോ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1. Syro-Malabar Clergy	(T. Puthiakunnel)	10 - 00
2. വിൻസെൻഷ്യൻ ചൈതന്യം	(റവീ. പുതിയകനേൽ)	1 - 75
3. സിദർ മലബാർ റിത്തം പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കുർബാനയും	(ഡോ. എ. ഡി. മാറം)	2 - 00
4. മരിയശാസ്ത്രം	(റവീ പുതിയകനേൽ)	2 - 00
5. ശാന്തിനികേതനത്തിലേക്ക് അഥവാ 19 നല്ല കഥകൾ	(ഡോ. എ. ഡി. മാറം)	1 - 75
6. വി. ഇസ്രായേൽസഭയിലെ ധ്യാനകരം (ജി. കണ്ടത്തിൽ എസ്. ജെ.)		1 - 75
7. പുതിലാവ്—സി. അൽഫോൻസാ	(വള്ളിച്ചിപ്പാടൻ)	0 - 50
8. പ്രഭാതജപവും രാത്രിജപവും	(ഡോ. എ. ഡി. മാറം)	0 - 30
9. ഹൃദയത്തുടിച്ചുകൾ	(ജെ. പീച്ചിനാട്ട്)	0 - 30
10. ആരാധകൻ	(ഫാ. വച്ചത്തിൽ)	0 - 25
11. അജ്ഞാതം ഷ്യാ—സി. എവുത്തിലിയ	(ഫാ. തുരുത്തിക്കാട്ട്)	0 - 80

അവശ്യപ്പെടുക:— വിൻസെൻഷ്യൻ ബ്യൂറോ
എറണാകുളം-2